UFO-DEBAT

SUFOI ©

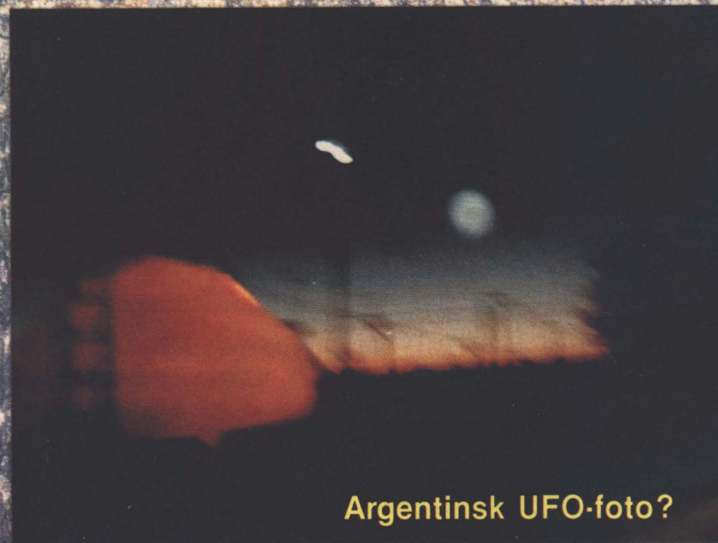
ufo-nyt

25. årg. Mar/Apr. 1983 Nr. 2

UFO registreret?

To måner over Argentina

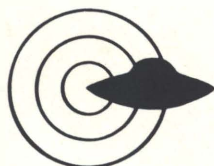
Ufologi som profession

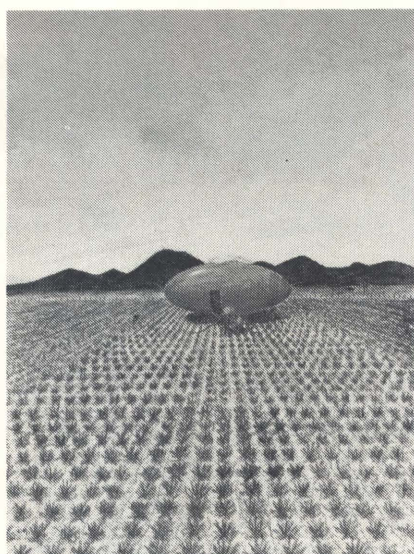
Argentinsk UFO-foto?

ufo-nyt

25. årg. Mar/Apr. 1983 Nr. 2

UDGIVES AF
SKANDINAVISK UFO INFORMATION
POSTBOX 6, 2820 GENTOFTE

FORSIDEN:

Den 1. juli 1965 så Maurice Masse et ægformet objekt (her tegnet af Henrik Pedersen) der var landet på en lavendelmark nær Valensole, Frankrig. - Se side 4.

SATS & MONTAGE, SVENDBORG
SVENDBORG TRYK

INDHOLD: SIDE

SUFOI reg. nr. 3148/3149
ISSN 0049-4976

ABONNEMENT:
UFO-NYT udk. 6 gange årligt. Det bestilles ved indbetaling af medlemskontingent (d.kr. 108,- for året 1983) til SUFOI, giro 9 11 77 25. Abonnement for Grønland og udland (undtagen Skandinavien) d.kr. 128,00.

ADRESSEÆNDRINGER bedes hurtigst muligt meddelt direkte til SUFOIs Ekspedition, Englerupvej 128, Sigersted, 4100 Ringsted.

FÆLLESABONNEMENT MED **Det Ukendte:**

UFO-NYTs abonnenter har ret til en rabat på kr. 26,00, hvis De også tegner abonnement på tidsskriftet Det Ukendte. Det vil sige, at UFO-NYT 1983 plus DET UKENDTE, 5. årg., samlet koster kr. 192,00. Beløbet kan indbetales til SUFOI, der også sørger for, at abonnementet bliver registreret hos Det Ukendte.

SUFOI

Ekspedition og regnskab:
Skandinavisk UFO Information - SUFOI,
Postbox 6, 2820 Gentofte
Giro 9 11 77 25

SUFOI er en forening, der har til formål at bidrage til opklaringen af UFO-fænomenerne ved indsamling og bearbejdning af observationsberetninger samt at udbrede kendskabet til emnet ved publikationer, foredrag og anden udadvendt virksomhed.

Det er SUFOIs opfattelse, at de mange observationsberetninger udgør et vigtigt videnskabeligt forskningsgrundlag. Da fænomenerne endnu er uopklarede, ønsker SUFOI ikke at fremhæve eller afvise nogen bestemt teori om deres art eller oprindelse.

Ved et UFO forstår vi: »Et uidentificeret flyvende objekt, hvis væsentligste kendetegn er, at det selv efter en nøje undersøgelse, foretaget af kompetente forskere, *ikke* kan forklares som værende et kendt, naturligt fænomen.«

SUFOI ledes af **Repræsentantskabet**

Den daglige ledelse varetages af formanden og de to næstformænd.

Repræsentantskabet består af 1 repræsentant fra hvert af de til enhver tid etablerede områder i Skandinavien og de nedsatte arbejdsudvalg.

REPRÆSENTANTSKAB

SUFOIs formand, Informationsafd.: Peter A. Hansen, Ericaparken 12, 2820 Gentofte. Tlf. (01) 67 08 93.

Næstformand, Arkivar: Jørgen Bengtvig, Galgebakken Skrænt 3-15A, 2620 Albertslund. Tlf. (02) 64 44 69.

Næstformand: Torben Birkeholm, Frydendalsvej 8, 9000 Aalborg. Tlf. (08) 16 33 19.

Redaktionsgruppe:
Ansvarshavende redaktør: Henrik Pedersen, Nikolaj Plads 1, 4., 1067 København K.
Flemming Ahrenkiel, Holmevænget 5, 2970 Hørsholm. Tlf. (02) 86 92 70.
Frank Lerbæk, Sanddalsvænget 17, 5700 Svendborg. Tlf. (09) 21 39 46.
Ole Henningsen, Duegård, Højrebyvej 59, 4920 Søllested. Tlf. (03) 94 11 69.

SUFOIs Sekretariat: Karen M. Linneballe, Margrethevej 11, 2960 Rungsted Kyst. Tlf. (02) 57 07 36.

Foredragsafdeling: Bent Eriksen, Avlsbrugervej 23, 2.tv., 7000 Fredericia. Tlf. (05) 92 00 81.

Projektmedarbejder: X. P. Madsen, Bakkehave 8, 2970 Hørsholm.

SUFOIs Udklipscentral: Niels Chr. Krag, Skanderupvej 6, 2610 Rødovre. Tlf. (01) 70 90 86.

Teknisk Konsulent: Hans Voigt, Lyngen 17 B, 2800 Lyngby. Tlf. (02) 88 92 32.

Datakonsulent: Per Andersen, Grøfthøjparken 155, 2.th., 8260 Viby. Tlf. (06) 28 13 36.

Fotoafdeling: Kim Møller Hansen, Blæsingevej 13, Havrebjerg, 4200 Slagelse. Tlf. (03) 56 72 63.

SUFOIs Efterforskningsafd.: Lars K. Lassen, Lyshøjgårdsvej 97 st.tv., 2500 Valby. Tlf. (01) 30 46 44.

SUFOIs Alarmcentral: Ole J. Knudsen, Vestre Ringgade 208, 5.tv., 8000 Århus C. Tlf. (06) 19 88 90.

SUFOIs Rapportcentral: Lars Bostrøm, Vasevænget 25, 3600 Frederikssund. Tlf. (02) 33 32 65.

Repræsentanter på Sjælland:
Lars Bostrøm, Vasevænget 25, 3600 Frederikssund. Tlf. (02) 33 3265.
Tommy Christensen, Haderslevgade 22, 1.tv. 1671 København V.
Jørgen H. Olsen, Elmevej 17, 4450 Jyderup. Tlf. (03) 47 6365.

Repræsentanter på Fyn:
Frank Lerbæk, Sanddalsvænget 17, 5700 Svendborg. Tlf. (09) 21 39 46.

Repræsentanter i Jylland:
Torben Birkeholm, Frydendalsvej 8, 9000 Aalborg. Tlf. (08) 16 33 19.
Flemming Rasmussen, Rugmarken 2, 8520 Lystrup. Tlf. (06) 22 59 20.
Bent Eriksen, Avlsbrugervej 23, 2.tv., 7000 Fredericia. Tlf. (05) 92 00 81.
Ole Christensen, Hesseldam 32, 6200 Åbenrå. Tlf. (04) 62 56 48.

Repræsentanter i Norge:
Finn W. Kalvik, Arm. Hansensvei 11, N-5030 Landås, Norge. - UFO-Norges alarmsentral og kontakt for UFO-NYT lesere i Norge. Tlf. 05 - 28 01 26.

UFO-NYT abonnement:
bestilles på telefon (03) 61 87 38.

LEDER

Koge suppe

Af Henrik Pedersen

Hvordan skal et rigtigt UFO-blad se ud indholdsmæssigt? Hvilke emner skal det beskæftige sig med, og på hvilken måde?

Når man blader en årgang af UFO-NYT igennem, støder man blandt andet på overskrifter som: UFO-klassiker, UFO'er på film, der begge beskæftiger sig med hændelser, der ligger flere år tilbage, eller også støder man på oversatte artikler, hvor offentliggørelsesdatoen ligger et stykke tid tilbage.

Dette kan måske give det indtryk, at bladet bare koger suppe på gammelt stof.

Det syntes jeg der burde skrives lidt om.

Med hensyn til UFO-klassikeren er der sandelig ikke tale om et afkog af gamle sager. Vi har fundet, at vi i den artikelserie har en rig mulighed for at oplyse mere indgående om sager, der igennem tiderne er hændt rundt om i verden, med steder og navne, der for den indviede er selvfølgeligheder. Og samtidig for at sætte disse sager i 1980'ernes lys og erfaring. Der har jo også i mange af de tilfælde, vi har taget op, kunnet tilføjes flere interessante oplysninger, senest i kaptajn Mantellsagen.

At flere af de oversatte artikler er dateret længe før de bliver offentliggjort i UFO-NYT, betyder ikke, at indholdet har mistet dets aktualitet, tværtimod. For det er faktisk kun det bedste og mest interessante, vi modtager fra udlandet, der bliver offentliggjort i bladet, og det uden at skele til datoer.

I sagens natur er de landvindinger, der er i UFO-sagen, ikke taget med syvmileskridt, og det influerer helt klart på stoffet i UFO-NYT, især når et af bladets kriterier er saglig viden og seriøsitet, og dette kan så igen opfattes enten som godt eller dårligt alt afhængig af temperament.

Spørgsmålet om temperament er en af grundene til, at vi i sidste nummer bragte et spørgeskema.

Dette skema skal bruges til en større læserundersøgelse.

Hensigten med denne undersøgelse er, at SUFOI skal kunne danne sig et indtryk af medlemmernes mening vedrørende foreningens arbejde og bladets indhold og stofvalg.

Derfor er det også ret vigtigt, at så mange som muligt udfylder og sender spørgeskemaet ind til SUFOI. □

UFO-KLASSIKER

Valensole, Frankrig, 1965

Af Kim Møller Hansen

Om morgenen den 1. juli 1965 så landmanden Maurice Masse et æg-formet objekt med seks tynde ben og en dør. Objektet var landet i en lavendelmark nær Valensole, Frankrig. Ved siden af objektet stod to små væsner. De blev så forskrækket over Masse's tilstedeværelse, at de »lammede« ham øjeblikkelig med en våbenlignende tingest.

Torsdag morgen den 1. juli 1965 tog Maurice Masse, 41 år, gift og far til to børn, fra sit hjem på Place du Marche i landsbyen Valensole og begav sig ud til sine marker. Klokken var ca. fem, og Masse ville udnytte morgenens friskhed. Han gik til l'Olivolområdet, der ligger næsten to kilometer nordvest for Valensole og i nærheden af Oraison-vejen. Da han nåede frem, begyndte han at arbejde med sine lavendler, der er kulturplanter, hvis olie anvendes indenfor parfumeindustrien.

Omkring klokken 5.45 holdt Masse op med at arbejde for at ryge en cigaret bag en lille høj for enden af en vinmark. Han havde kun siddet der en kort stund og skulle til at rejse sig for at starte traktoren, der stod ved siden af, da han hørte en ejendommelig lyd eller snarere fløjten, som gjorde ham meget forvirret. Han troede, at lyden måske kom fra en helikopter, og at man holdt militære øvelser i dalen. Masse var vant til at se helikoptere, eftersom de ofte landede på hans marker eller i nærheden under øvelser. Han undlod aldrig at få sig en snak med piloterne, især ikke hvis de interesserede sig for jagt. Da han hørte den mærkelige lyd, var hans første tanke: »Kunne de bare findet et andet sted at lande end på min lavendelmark.«

Den franske landsby, Valensole, set fra lavendel-brænderiet, som Maurice Masse bestyrer.

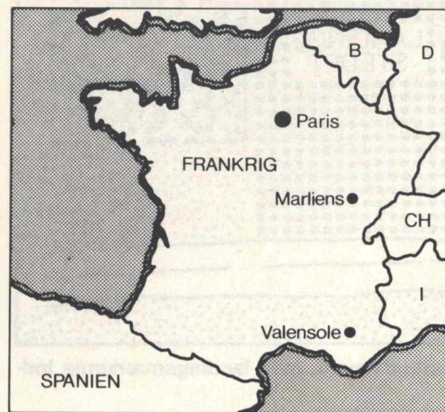
Han gik rundt om højen og fik nu øje på en »maskine«, der bestemt ikke lignede en helikopter eller et andet kendt luftfartøj. 90 meter fra Masse stod en »maskine« på hans lavendelmark. Objektet mindede om en rugbybold, nærmest ægformet, med et rundt cockpit foroven og omtrent så stor som en Dauphine (bil). Objektet stod på 6 tynde »ben« og en midterstøtte, nærmest som et tykt rør.

Ved siden af objektet så Masse to »drenge på omkring 8 år«, der tilsyneladende var i færd med at undersøge en af lavendelplanterne. I ugen op til denne hændelse havde Masse og hans far konstateret, at lavendelmarken var fuld af planter, der var skåret over — ganske som om nogen havde været ude efter nye skud fra planterne. Masse blev derfor opbragt over at se disse to personer, der tilsyneladende tog stikprøver fra hans planter. Han sneg sig nærmere og opdagede da, at de to skikkelser overhovedet ikke var børn. Han kom frem fra sit skjul og gik direkte mod de to væsner.

Ifølge Maurice Masseś vidneudsagn aflagt under ed overfor kommandør Olivia, politichefen i Valensole, var de to væsner mindre end fire fod høje (1,20 m) og klædt i grågrønne ud-i-ét-dragter (kedeldragter) uden hovedbeklædning. De havde »græskar«-lignende hoveder, 3 gange større end et normalt menneskehoved, med høje kødfulde kinder, store skråsiddende øjne, en mund uden læber og en meget markeret hage. De var skaldede og havde hvid hud.

På venstre side af deres »bælter« sad en lille cylinder eller et etui samt en lidt større af samme slags på den anden side af hoften.

Da Masse var omkring 5-7 meter fra de to væsner, blev de opmærksomme på ham og rettede sig forbavsede op. Et af væsnerne tog den lille cylinder fra bæltet og rettede med den en stråle mod Masse, der med det samme blev naglet til stedet — uden mulighed for at bevæge sig. I det næste minuts tid betragtede de ham, medens de tilsyneladende udvekslede deres indtryk af ham i en slags gurglende

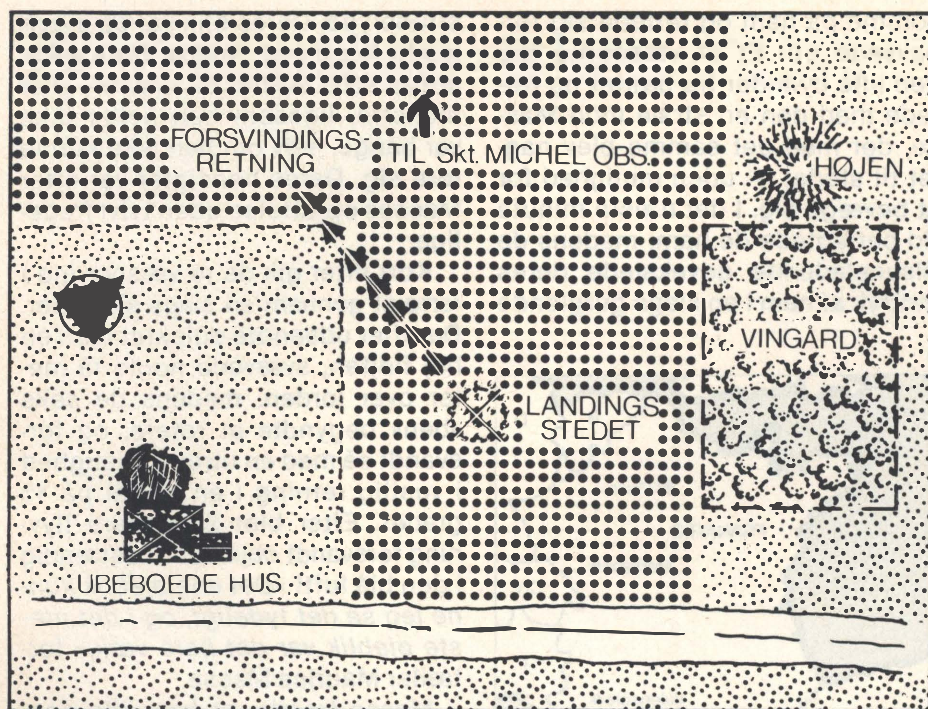

strubelyde. Deres blik var på ingen måde fjendtligt. Masse følte ikke, at han stod overfor to »uhyrer« eller monstre, ligesom han heller ikke var bange, selv om han ikke kunne røre sig. Deres hensigter var efter Masseś opfattelse uden tvivl fredelige.

Kort efter gik de to væsner ind i fartøjet gennem en slags skydedør. Derefter udsendte objektet igen en høj fløjten, svævede nogle få meter over jorden, medens de seks »ben« begyndte at rotere, og forsvandt så med en utrolig hastighed i vestlig retning i en vinkel på 45 grader. Efter blot 20 meters flyvning forsvandt objektet fuldstændig i den blå luft! »*Det ene øjeblik kunne jeg se det tydeligt, og i det næste øjeblik var det bare væk,*« fortæller Maurice Masse.

Masse troede, at han ville genvinde førligheden, så snart objektet og væsnerne var forsvundet,

Hr. Maurice Masse er her fotograferet, to år efter at han, fra ti meters afstand, iagttog et rugbybold-formet UFO på sin lavendelmark. Som det ses, kan der stadig kun vokse hvede på stedet.

Kortet viser området omkring Maurice Masse's lavendelmark, med landingsmærkerne indtegnet.

men først et kvarter efter objektets forsvinden var »lammelsen« så småt ved at fortage sig. På det sted, hvor objektet havde stået, fandt Masse nogle aftryk i den lyse jord. Aftrykkene bestod af et stort fladt aftryk med en diameter på 1,20 meter. I midten af dette aftryk, dér hvor midterstøtten havde været, var der et cylindrisk hul med en dybde på 40 cm og en diameter på 18 cm. Herfra udgik fire flade render i form som et X. Hver rende var to meter lang og havde en dybde på 8 cm. To af de seks ben, som Masse havde set på objektet, havde tilsyneladende ikke efterladt noget aftryk.

Efter at være blevet befriet fra sine usynlige lænker opgav Masse at arbejde mere denne dag og vendte tilbage til Valensole, hvor han opsøgte vennen M. Moisson, indehaveren af »Café des Sports«, og fortalte ham om det landede objekt, aftrykkene og objektets mystiske forsvinden. Moisson kunne se, at Masse var oprevet, og han tvivlede ikke et sekund på Masseś historie. Masse tilføjede, at han ikke havde fortalt alt, men at han ikke ville fortælle mere, da ingen sikkert ville tro ham alligevel. Moisson rådede ham til at gå til byens politi, men Masse, der aldrig tidligere havde haft noget vrøvl med politiet og heller ikke ville have det, svarede, at alt hvad han havde fortalt var løgn — det havde kun været hans spøg. Moisson skyndte sig derefter ud til Masses mark, l'Olivol, hvor han så aftrykkene og blev overbevist. Moisson henvendte sig til politiet, pressen fik nys om sagen, og så rullede lavinen...

Fysiske spor

Om aftenen den 1. juli vendte Masse tilbage til landingsstedet sammen med sin 18-årige datter. De betragtede begge aftrykkene og bemærkede, at hele vejen rundt om det midterste aftryk var markjorden stærkt sammenpresset, hård som cement, medens jorden andre steder faldt fra hinanden, når de tog lidt af den med hånden. Om morgenen, kort efter at objektet var forsvundet, havde markjordens konsistens, ifølge Masse, imidlertid været næsten flydende, trods det, at det ikke havde regnet i lang tid.

Hændelsen ved Valensole er grundigt efterforsket af den franske UFO-organisation GEPA (Groupement dÉtude des Phénomenes Aériens et Objets Spatiaux Insolites), hvis medarbejdere Aimé Michel og to anonyme videnskabsmænd som de første besøgte Valensole og interviewede vidnet, ligesom de ved flere senere lejligheder har været i Valensole og taget fotos samt indhentet nye oplysninger i sagen.

GEPA foranledigede på et tidligt tidspunkt en jordprøve fra landingsstedet undersøgt. Den kemiske analyse viste intet unormalt, bortset fra at jordprøven havde et langt større indhold af calcium end jordprøver taget andre steder fra samme mark.

Kort efter Masse's oplevelse begyndte lavendelplanterne på landingsstedet at gå ud. Landingsaftrykkene forsvandt også hurtigt — horder af nysgerrige trampede rundt i området og ødelagde dem!

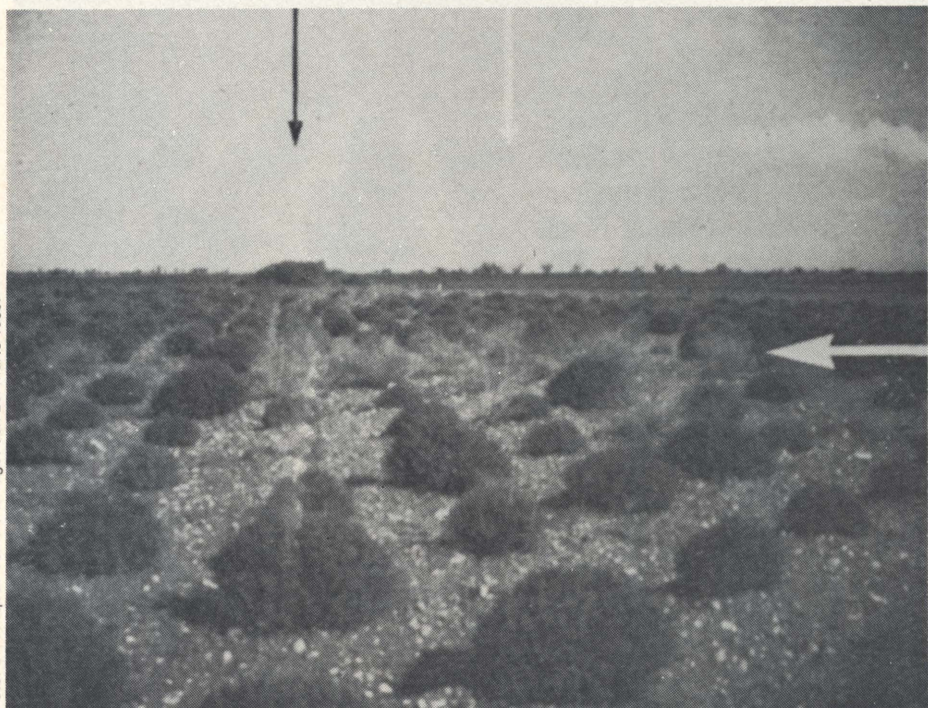
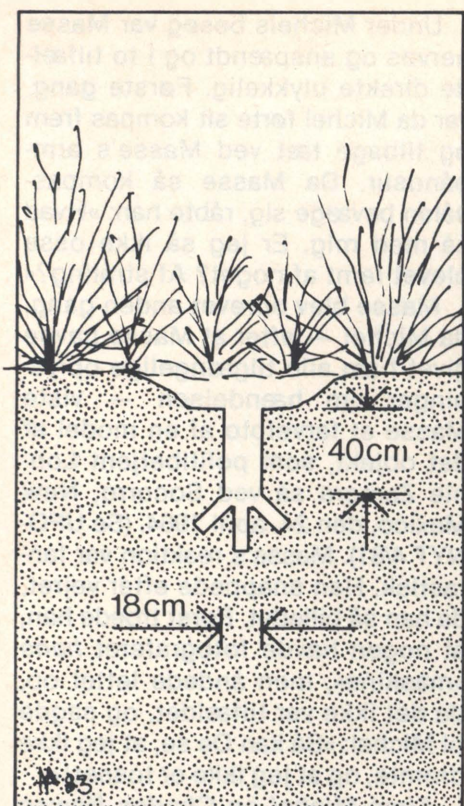

Foto: Dr. Jacques Lemaitre. Taget den 25. marts 1969.

Landmanden Maurice Masse's lavendelmark, l'Olivol, set mod nord. Den sorte pil viser højen bag hvilken Masse sad og hvilede sig, da han hørte den højfrekvente lyd fra det ukendte objekt. De hvide pile peger på landingsstedet.

Detailtegning af hullet midt i aftrykket.

Tegning af landingsaftryk.

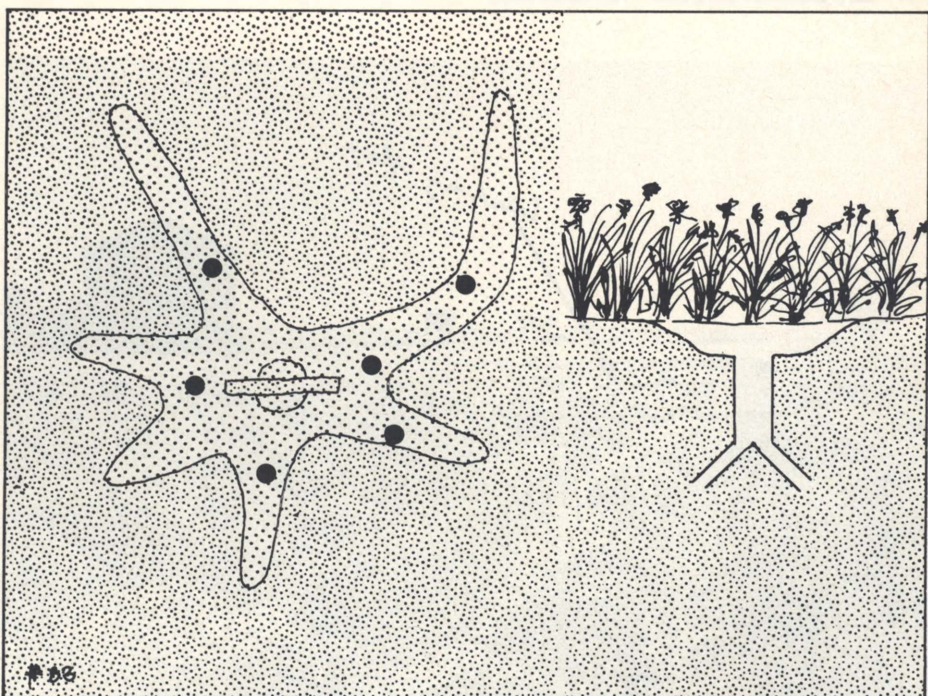
Til sidst besluttede Masse at fylde det midterste dybe aftryk med jord, udjævne de øvrige aftryk og plante nye lavendelplanter, både for at slippe af med nysgerrige og emsige mennesker, men også for at glemme den nervepirrende oplevelse. De nyplantede lavendelplanter visnede efter kort tid, hvorimod hvede, som var kommet fra en nabomark og havde sået sig selv, groede udmærket. Da dr. Jacques Lemaitre (pseudonym for en velkendt fransk fysiker og konsulent for GEPA) i marts 1969 besøgte landingsstedet, var det endnu let genkendeligt, fordi det var bevokset med græs og hvede i stedet for lavendelplanter.

Kun få uger efter Valensole-hændelsen skete der noget tilsvarende — blot i en anden verdensdel. Den 19. juli 1965 landede et uidentificeret objekt på stranden i Ciudad Colonio i Uruguay og nær Buenos Aires, Argentina. Adskillige vidner så, hvorledes objektet lettede og forsvandt. I sandet efterlod objektet aftryk af samme type, som blev fundet ved Valensole!

I maj måned 1967 undersøgte politichef Geslain en ejendommelig samling aftryk i en kløvermark tilhørende sogneradsformand Emile Maillotte nær den franske landsby Marliens. Intet objekt blev observeret i forbindelse med aftrykkene, men de er alligevel blevet sat i forbindelse med UFO'er, da ingen kendte fartøjer eller fænomener kan have forårsaget dem, ifølge de foreliggende undersøgelser.

Marliens-aftrykkene minder om Valensole-aftrykkene. I Marliensaftrykket var der seks furer beklædt med en slags grå-violet støv, der ved en analyse på det videnskabelige fakultet i Dijon viste sig at være små kvartskrystaller udsat for en begyndende smeltning.

Kemiingeniør F. R. de Brem har analyseret jordprøver fra både Marliens og Valensole. Ved at udsætte begge jordprøver for tørrings- og fugtningsprocesser har han konstateret, at jordprøverne fra aftryks-

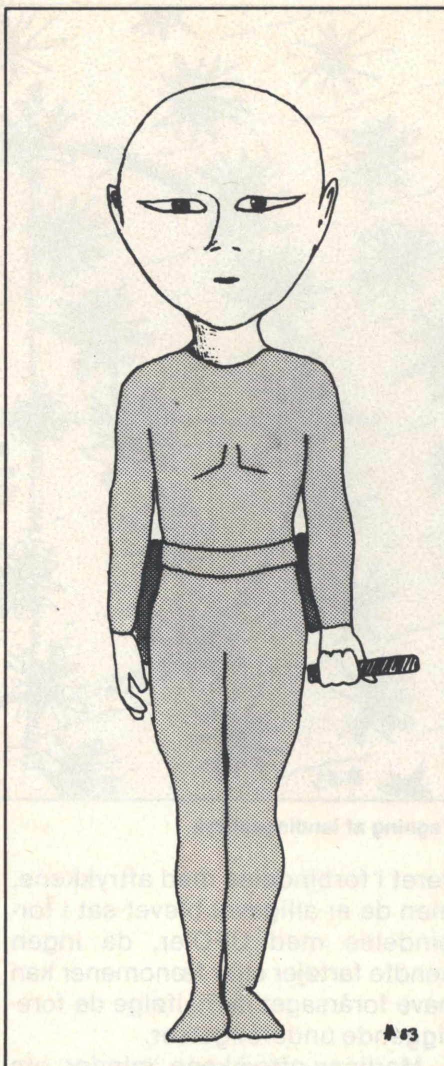
»Søstjernen« i Marliens. I maj 1967 blev der fundet et mærkeligt aftryk i en kløvermark i nærheden af den franske by Marliens. Ligesom i tilfældet ved Valensole bestod dette aftryk af et stort central aftryk med render eller furer ud til 6 mindre aftryk, her angivet med sort.

zonen optog fugtighed langsommere end jordprøverne optaget på åben mark (60% mere fugtighed hos de sidste i forhold til de første).

Ifølge Maurice Masse forsvandt objektet mod vest i retning af byen Manosque. Da den franske UFOlog Aimé Michel besøgte Valensole den 8. august 1965, erfarede han, at lavendelplanter i et 2-3 meter bredt og 100 meter langt bælte netop i retning mod Manosque var beskadiget. På hver plante var en eller flere kviste udtørrede, som om de havde været udsat for stærk varme. For at opdage denne beskadigelse skulle man imidlertid være kendt med lavendelplanter — gendarmerne, der ankom til observationsstedet umiddelbart efter hændelsen, bemærkede ikke noget.

Psykiske eftervirkninger

De første tre dage efter hændelsen havde Maurice Masse det udmærket, men på fjerdedagen kollapsede han pludselig og fik et kolossalt stort søvnbehov. Hvis ikke hans kone og far i deres bekymring over hans tilstand havde vækket ham for at få ham til at spise, ville han have sovet hele døgnet. Masse blev indesluttet, tavs og søvnig. Og endnu i 1965, da Aimé Michel besøgte ham, rystede han på hænderne. Før den 1. juli plejede Masse at sove 4-5 timer om natten, men i dagene efter hændelsen sov han 12-15 timer.

Tegning af et af de væsner Maurice Masse så den 1. juli 1965.

Landingsstedet fotograferet fra det sted, hvor Masse blev ramt af en stråle fra et af væsnerne og derefter naglet til stedet.

Under Michels besøg var Masse nervøs og anspændt og i to tilfælde direkte ulykkelig. Første gang, var da Michel førte sit kompas frem og tilbage tæt ved Masse's armbåndsur. Da Masse så kompasnålen bevæge sig, råbte han: »Hvad så med mig. Er jeg så ikke osse blevet ramt af noget? Af stråling?«

Masse blev oprevet anden gang, da Michel — efter at Masse havde givet ham alle tilgængelige oplysninger om hændelsen — viste Masse et farvefoto af en model af det objekt, som politibetjent Lonnie Zamora så ved Socorro, New Mexico, den 24. april 1964. (Se UFO-NYT 4/81). Masse's reaktion var fantastisk. Han snappede efter vejret, da han så billedet. Først troede han, at nogen havde fotograferet *hans* »maskine«, men åndede lettet op, da det ikke var tilfældet, og sagde til Michel: »Så kan De se, at jeg ikke drømte, og at jeg ikke er tosset!«

Aimé Michel og Charles Bowen besøgte Masse igen i august 1967. Masse var da rolig og afslappet. Følgende samtale udspandt sig:

Michel: »Det har altid været mit indtryk, at De ikke har fortalt mig alt om Deres oplevelse«.

Masse: »Det er sandt . . Jeg fortalte ikke alt. Men jeg har allerede sagt for meget. Det ville have været bedre, hvis jeg havde holdt det for mig selv.«

Da Aimé Michel forklarede, at det som Masse havde at fortælle sikkert ville betyde meget for mange mennesker, svarede Masse: »Ja, det er meget vigtigt, men jeg kan ikke forklare noget som helst. Alt, hvad jeg kan gøre, er at fortælle ting, som ikke vil blive forstået. Man er nødt til at have oplevet det for at forstå det.«

Michel: »Hvordan kan De vide det? Prøv at forklare«.

Masse: »Hvad jeg ikke har fortalt Dem, har jeg heller ikke fortalt til nogen andre, ikke engang min hustru, og ingen kan få mig til det. Insistér ikke, og lad os ikke tale mere om dette.«

Helikopter med små piloter?

Ifølge avisen »Le Dauphine Libéré« udtalte de militære myndigheder, at der i Valensole-området havde været en storstilet militærøvelse under kodenavnet »Provence 65«, og at objektet set af Masse sandsynligvis var en militærhelikopter.

Det blev foreslået, at det drejede sig om en helikopter af typen »Alouette 2« eller »Alouette 3«. Forklaringen harmonerer imidlertid dårligt med resultaterne af politiets undersøgelser, der viser, at aftrykkene ikke kan være lavet af noget kendt objekt. Politiet foretog som de første en undersøgelse på landingsstedet umiddelbart efter hændelsen, i modsætning til militæret, der ikke engang havde set aftrykkene!

I bogen »På sporet af UFOnauten« behandler Åge Skjelborg, mag. art. i folkloristik, bl.a. Valensolesagen og giver en forklaring på episoden — en forklaring, som han selv indrømmer kan virke lidt vel søgt. Skjelborgs forklaring (og bogen iøvrigt) er imidlertid ganske tankevækkende også set i relation til andre UFOnaut-beretninger.

I 1954 var der en omfattende bølge af UFOnaut-rapporter i Frankrig og Norditalien. Valensole-beretningen har flere lighedspunkter med de norditalienske rapporter, hvor UFOnauterne benyttede »paralyserende strålerør«, talte med »gurglende strubelyde« og havde en grå eller grønlig hudfarve eller var iført en tætsluttende »kedeldragt«. Åge Skjelborg mener således, at Maurice Masse *ubevidst* kan have fået inspiration og påvirkning fra de UFOnauthistorier, som norditalienske sæsonarbejdere har bragt med sig ind i det sydlige og sydøstlige Frankrig.

Skjelborg mener ikke, at Masse's oplevelse er virkelig, men en regulær *synsoplevelse* — en slags »vågen« drøm. En sådan kan f.eks. opstå, hvis man har været ude for et hårdt arbejdspres. Man begynder at se flygtige billeder og drømme, før man falder rigtig i søvn.

Hypotesen om den »vågne« drøm kan bl.a. forklare objektets pludselige og uforklarlige forsvinden samt væsnernes udseende, der beskrives ligesom de »rumvæsner«, søvnige bilister, ifølge Skjelborg, har mødt på øde landeveje — væsner med store hoveder og hult klingende stemmer.

Hvad er årsagen til denne »vågne« drøm? Som tidligere nævnt havde Maurice Masse og hans familie konstateret skader på lavendelplanter i ugen op til hændelsen. Ukendte gerningsmænd havde tilsyneladende taget stikprøver af planterne. Udover dette hærværk

Observationsområdet set fra højens venstre side. Til venstre ses den gamle vinmark, der nu er lagt om og nypløjet. De små træer langs l'Olivol er, da dette foto blev taget i november 1968, fjernet. Landingsstedet på l'Olivol er markeret med en pil, og i baggrunden ses det ubeboede hus.

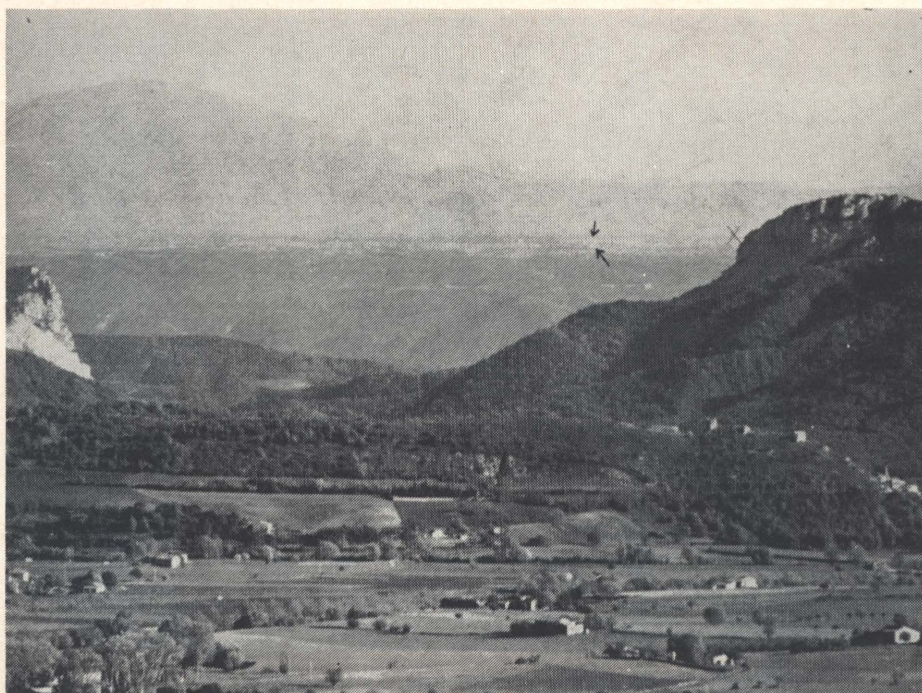
på afgrøderne kan vidnet og hans familie og andre bønder på Vaucluse- og Valensole-plateauet have følt deres eksistens truet, idet den franske regering i 1960'erne havde planer (der iøvrigt blev opgivet) om at ændre de sydfranske bønders dyrkning af jorden gennem bl.a. gravning af en vandingskanal og indførelse af ny teknologi. Åge Skjelborg mener, at denne latente angst kan have udløst Maurice Masse's oplevelse med de to små væsner, der tager prøver og dermed ødelægger planterne.

Under Den anden Verdenskrig var masse aktiv modstandsmand. Episoden med væsnet, der rettede sit lammende »våben« imod Masse, kan derfor være en fortrængt krigsoplevelse, der er udløst under den »vågne« drøm.

Mag. art. Åge Skjelborgs hypotese om en synsoplevelse kan forkla-

Observationsstedet fotograferet mod syd i marts 1969. På selve landingsstedet vokser der ikke lavendler — kun græs og hvede.

Dette foto er taget med en telelinse fra den nordlige del af St. Michel Observatoriet, hvorfra tre astronomer den 18. september 1965 kl. 3.00 iagttog et uidentificeret ægformet lys på Masse's mark l'Olivol. Det ubeboede hus er markeret med to pile.

re Valensole-beretningen og hændelsesforløbet, *men den forklarer imidlertid ikke tilstedeværelsen af de fysiske spor på observationsstedet.*

Astronomer så UFO

Både før og efter Masse's nu berømte oplevelse er der observeret usædvanlige ting i og omkring Valensole. En af de mere interessante hændelser i relation til landingen ved Valensole fandt sted omkring tre måneder senere, klokken 3 natten mellem den 17. og 18. september 1965. Denne nat observerede de tre astronomer på St. Michel Observatoriet, der ligger ca. 23 km fra Masse's mark l'Olivol, et stort ægformet orange-rødt lys. Lyset blev observeret gennem 10-15 minutter fra observatoriets hovedkuppel, der er højt placeret syd for observatoriet. Lyset befandt sig lige ved eller tæt på det ubeboede hus nær landingsstedet, hvor Masse så den ægformede »maskine« tre måneder tidligere.

Undersøgelser foretaget af Aimé Michel i 1967 viser, at man netop fra det formodede landingssted på l'Olivol kan se sollyset i kuplerne på St. Michel Observatoriet.

Vi ville måske i dag vide en hel del mere om Valensole-hændelsen, hvis der den 1. juli 1965 havde stået en astronom med en kikkert på St. Michel Observatoriet og set ud over Valensole-plateauet.

Observationsstedet fotograferet 25. marts 1963, i retning mod St. Michel Observatoriet.

Kilder:

1. UFO-NYT, nr. 3, 1967.
2. UFO-NYT, nr. 4, 1967.
3. UFO-NYT, nr. 1, 1968.
4. UFO-NYT, nr. 3, 1968.
5. Phénomenés Spatiaux, september 1966.
6. Phénomenés Spatiaux, september 1967.
7. FSR, nr. 5, 1965.
8. FSR, nr. 6, 1965.
9. FSR, nr. 2, 1966.
10. FSR, nr. 3, 1966.
11. FSR, nr. 1, 1968.
12. FSR, nr. 1, 1969.
13. FSR, nr. 4, 1969.
14. K. Gösta Rehn: »Nya fakta om de flygande tefaten. UFO!«. Zindermans. Uddevalla, 1969.
15. Jacques Vallée: »Passport to Magonia«, Spearman, London, 1970.
16. Jacques Lob & Robert Gigi: »Ovni, Dimension Autre«, Darguad Editeur. Nevilly-sue-Seine, 1975.
17. Åge Skjelborg: »På sporet af UFO-nauten«, Berlingske Forlag, København, 1979.

HESSDALEN, NORGE

UFO registreret?

Ved Kim Møller Hansen

SUFOI har modtaget en situationsrapport fra den norske UFO-organisation NIVFO angående observationerne i Hessdalen. NIVFO (Norsk Institutt for Vitenskapelig Forskning og Informasjon) har nu taget tekniske måleinstrumenter i brug ved udforskningen af de uforklarlige fænomener, som er blevet set i månedsvis i Hessdalen og som tidligere er omtalt her i UFO-NYT.

Fredag den 3. september 1982 var fire personer fra NIVFO på observationstur i Hessdalen med en del teknisk udstyr. Af dette bør specielt nævnes et nyt amerikansk instrument udviklet til forskellige målinger af f.eks. elektrisk spænding i luften og jorden samt elektromagnetisme.

Finnsåhøgda set mod vest fra Aspås-kjølen.

Et af formålene med at bruge dette instrument var at prøve at finde ud af, om der forekom bemærkelsesværdige ændringer i det elektriske potentiale. Hvis en dalvind eller andet kunne holde en gradient på 1000 V/cm i luften (dvs. en spændingsændring på 1000 volt pr. cm luft), ville f.eks. levetiden for kuglelyn kunne blive meget længere end normalt.

Fredag aften klokken 22.50 dukkede der pludselig et lysende objekt op. Det fløj i en rolig flugt over Finnsåhøgda. Det holdt sig over toppen og forsvandt bag denne i løbet af 15-20 sekunder. Set med det blotte øje kunne objektet efter lyset og farten at dømme godt have været et fly eller en helikopter, men det var fuldstændig lydløst. Lyden fra fly/helikopter ville i dette tilfælde have været meget tydelig. NIVFOs folk på stedet nåede kun at betragte objektet gennem en 7×50 kikkert, inden objektet forsvandt bag Finnsåhøgda. Gennem kikkerten kunne man se et rødt lys foran på objektet og et hvidt bagest.

Hele observationen gik for hurtigt til, at det var muligt at tage billeder, selvom alt fotoudstyret var gjort skudklart.

NIVFO er sikker på, at objektet ikke var et fly, helikopter, refleks eller noget astronomisk fænomen.

En del personer, som var mødt op på Hessdalskjølen denne aften, så også objektet. De var placeret således, at de kunne se genstanden, mens den fløj langs Finnsåhøgda i hele dets længde, til objektet forsvandt i østlig retning.

Satellitter - og lidt mere...
Lørdag aften klokken 20.30 indtog NIVFOs folk igen deres positioner nogle få hundrede meter fra sæteren til Lars Lillevolds hus, som var lejet til formålet. Ligesom aftenen før var vejret upåklageligt med klar himmel med nogle få tynde skyer hist og pist. Flere satellitter passerede roligt over nattehimlen, let genkendelige med deres jævne bevægelse fra vest mod øst. I ét tilfælde observeredes en satellit, som gik på tværs af ækvatorialplanet. (Der findes som bekendt satellitter, der går over polerne).

Mange indbyggere i Hessdalen har set uforklarlige ting på himlen flere gange. Lars Lillevold har sammen med andre gentagne gange set noget. Her peger han mod UFOet, som han så den 18. januar 1982. Lillevold har selv indtegnet det ovale objekt på fotoet.
Lars Lillevold: »UFOet, jeg så, var måske 25 meter langt og 2 meter højt. Jeg blev på en måde paralyseret af synet. Det stod stille i luften, ikke en lyd kunne jeg høre. Efter nogen tid, jeg ved ikke hvor længe, begyndte det at bevæge sig. Gled sagte fremad. Og pludselig var det borte. Min kone kom til og så nøjagtig det samme som jeg. UFOer var ikke i mine tanker, slet og ret fordi jeg altid har betragtet sådanne observationer som fantasifostre. Jeg har ændret mening. Det jeg så, det så jeg.«

NIVFOs folk stod og betragtede en af disse satellitter - der var på vej østover nær zenith - da der pludselig dukkede én op i modsat retning, dvs. fra øst mod vest, således at de to passerede hinanden i en indbyrdes afstand på omkring to månediametre. Det sidstnævnte objekt, som altså bevægede sig mod jordrotationen (som nogle satellitter gør), blev borte uden at nogen kunne finde ud af, hvor det blev af. Lidt efter (kl. 21.45) dukkede et andet (?) objekt op nær zenith, men dette var ifølge NIVFO ingen satellit. Objektet begyndte nemlig at bevæge sig omkring på himlen i flere forskellige retninger.

Det tidligere nævnte måleinstrument var indstillet på måling af spænding i luften. Instrumentet var oplyst af en speciel lygte placeret adskillige meter væk for at undgå eventuel påvirkning. I samme øjeblik, som objektet dukkede op på himlen, gav viseren på måleinstrumentet et kraftigt udslag. Udslaget svarede til en gradient på ca. 100 volt pr. meter. Både før og lige efter observationen holdt viseren sig i ro på nulpositionen.

NIVFO har ikke kunnet finde nogen fejlkilder, der kan have forårsaget udslaget på det følsomme måleinstrument. NIVFO mener derfor, at udslaget hænger sammen med observationen af det ukendte objekt.

Det forlyder ikke fra NIVFO, om man har medbragt SUFOIs detektor MFI-6 (til måling af ændringer i magnetfeltet) på observationsturene.

Det ville være interessant, hvis det på fremtidige observationsture i Hessdalen kunne lykkedes at registrere blot ét af de mange UFOrklarlige fænomener på SUFOIs nyudviklede UFO-detektor, samtidig med at fænomenet blev iagttaget og måske endda fotograferet. Ifølge de mange observationsberetninger vi har modtaget fra vore kontakter i Norge, skulle der være en rimelig chance for, at der bliver set noget usædvanligt i Hessdalen en dag, hvor man har medbragt detektoren og andet måleudstyr.

Fredag den 1. oktober 1982 observerede Per Moen (NIVFO) fra Hessdalskjølen et lysende objekt, der bevægede sig fra nord mod syd. I kikkert lignede det akkurat det objekt, som blev set på observationsturen fredag den 3. sept.. Tidspunktet var også nogenlunde det samme — mellem klokken 22.30 og 23.00.

34 minutter senere kom objektet, evt. et andet med samme udseende, tilbage langs den samme »rute« fra syd mod nord.

Ved den første observation mener Moen, at objektet ikke kan have haft en hastighed større end ca. 50—100 km/t. Objektet blev set i 3-4 minutter. På tilbageturen var farten tydeligt større, og observationstiden var omkring 2 minutter.

Moen fik taget en række billeder af objektet, men på grund af den forholdsvise store afstand viser filmen kun små lysprikker.

Under observationen forsvandt objektet iøvrigt et kort øjeblik i et skylag i 800—1000 meters højde.

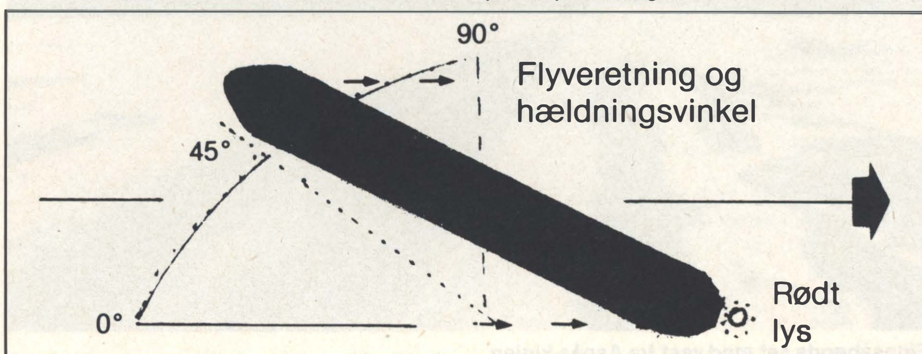
Kilder:

1. Pressemeddelelse fra NIVFO.
2. NIVFO Bulletin, nr. 4, 1982.
3. UFO, nr. 2, 1982.

UFOerne i Hessdalen... statistisk set

De mange observationer i Norge i Hessdal-området undersøges af de to organisationer UFO-NORGE og NIVFO (Norsk Institut For Vitenskapelig Forskning og Opplysning). Hvor mange observationsberetninger der ialt er indsamlet og behandlet vides endnu ikke, ligesom rapportmaterialet også mangler at blive behandlet statistisk for at man kan erfare mere om de observerede fænomeners natur. Et første skridt i denne retning er taget af NIVFO, der i det seneste nummer af NIVFO Bulletin (nr. 5, 1982) offentliggør en statistik over 47 observationer gjort i Hessdalen i perioden fra den 4. december 1981 til den 28. oktober 1982. Statistik-

Utallige af de objekter, som folk i Hessdalen mener at have set, er cigarformede og ofte med et rødt lys forrest. Objektet har i mange tilfælde en hældning i horisontalplanet på 35-45 grader.

ken omfatter kun observationsberetninger indsamlet og bearbejdet af NIVFO.

Tid

53% af observationerne er gjort i sidste halvdel af hver måned, d.v.s. fra og med den 15. til og med den 30.

Observationstiden strækker sig fra nogle få sekunder til over en time.

91% af rapporterne omhandler lysende objekter set mellem klokken 17.00 og midnat.

43% af observationerne er gjort efter klokken 21.00. Gennemsnitsobservationstidspunktet er klokken 18.39.

Objekternes/fænomenernes udseende

42 rapporter omfatter et enkelt objekt, 2 rapporter to objekter set samtidig, og 3 rapporter omfatter fire objekter set samtidig. Tre af rapporterne omtaler »skrog«, d.v.s. faste genstande, men ingen vinger eller lign. I to rapporter er der set »vinduer« på objektet — i det ene tilfælde eet vindue og i det andet en række vinduer.

De fleste rapporter drejer sig om lysende objekter, hvor farven beskrives som blank, gul og rød. Fra den 4/12-81 til 23/3-82 var majoriteten af farverne beskrevet som »blank«, mens der i tidsrummet fra den 13/8-82 i større udstrækning berettes om gule og røde farver.

Dagslysobservationerne begrænser sig til tre. Her omtales »sølvblanke«, eller »stålfarvede« »skrog« af form som en »torpedo«, »cigar« eller et »flyskrog uden vinger osv.«

Objekternes bevægelser varierer fra stillestående til meget stor fart, »looping« og spiralbevægelse. Ingen af de observerede objekter/fænomener har udsendt nogen form for lyd — hørbar for vidnerne.

Afstanden fra observatørerne til objektet/fænomenet varierer fra 10-15 meter til mange kilometer.

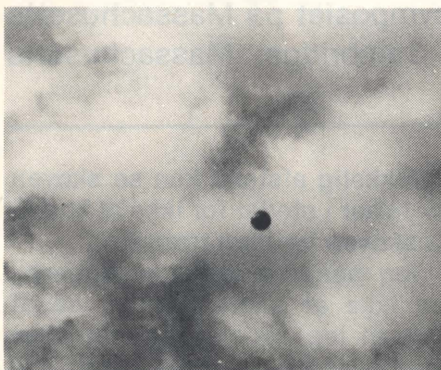
Norsk UFO-foto?

Norsk Institutt for Vitenskapelig Forskning og Informasjon (NIVFO) har fra en dame i den norske by Mo i Rana modtaget to farveaftryk. Billederne er taget omkring påske 1982.

Observatøren kom ud af huset og opdagede en kugle, ligesom en stor bold på himlen. Genstanden, der var omgivet af en korona, så usædvanlig ud, så kvinden kaldte på sin mand, der kom ud og iagttog fænomenet sammen med hende. De hentede deres kamera, et Agfamatic 3008, og nåede at tage to fotos, før objektet forsvandt i den blå luft. Ifølge observatørerne bevægede objektet sig i små ryk under observatione.

Objektet er på de to billeder kobberfarvet og minder mest af alt om en malet bordtennisbold eller en lignende genstand kastet op i luften og fotograferet. NIVFO finder imidlertid billederne så interessante, at man nu lader dem gennemgå den computerfotografiske analyse hos Ground Saucer Watch (GSW) USA.

/ KMH

Disse to billeder blev taget af en dame i Mo i Rana i Norge i påsken 1982. Det øverste foto er taget et par minutter før det nederste foto, hvorpå man i øverste venstre hjørne ser tre telefonledninger.

Foto: NIVFO.

Rettelser

I vort jubilæumsnr. 6/82, havde vi desværre en lille fejl. I forbindelse med vores jubilæumsbilledkavalkade er billedet i øverste højre hjørne på side 23, der er markeret taget af pressefotograf Erik Petersen. Dette er ikke tilfældet, billedet er taget af Kim Møller Hansen. Erik Petersen fra Politikens pressefoto har derimod taget billedet til højre midt på side 24.

I nr. 1/83 havde vi desværre glemt at oplyse om vore kilder til 3 artikler i bladet. Det drejer sig om:

Fysisk overfald af UFO /3, side 9.
Af M. Ketaman og A. Collins.
Kilde: *Flying Saucer Review, vol. 26, no. 1 (1980).*

Søgen efter Intelligens, side 17.
Af E. J. Coffey.
Kilde: *Spaceflight, vol. 22, no. 11 og 12, nov./dec. 80.*

Zeta Reticulanerne, side 30.
Af Anthony Pace.
Kilde: *Journal of Transient Aerial Phenomena, vol. 1, no. 3, juli/aug. 80.*

Vi beklager ovennævnte mangler og fejl.

Henrik Pedersen.

MANIFEST

UFOlogi som profession

Af J. Allen Hynek

Med denne artikel forsøger J. Allen Hynek at give et klart billede af sin tid i ufo-sagen for derigennem at udtænke de klare retningslinier for forskningen fremover.
Artiklen er oprindelig et foredrag Allen Hynek fremførte ved MUFON, Mutual UFO Network symposiet på Massachusetts Institute for Technology (MIT) Cambridge, Massachusetts den 25./26. juli 1981.

Jeg er beæret og taknemlig over, at jeg er blevet bedt om at give min generelle mening om dette interessante, forvirrende og især indviklede emne. I invitationen ligger, antager jeg, at jeg anses for tilstrækkelig erfaren og gammel i gårde til at have opnået det for et overblik tilstrækkelige perspektiv.

Kort sagt, at jeg på grund af tilstrækkelig afstand kan se skoven for træer i stedet for ikke at kunne se skoven for bare træer!

Jeg mener, at jeg er kvalificeret, om ikke af andre grunde, så af den, at jeg bogstaveligt talt blev tvunget ind på den moderne UFO scene helt fra starten, — ovenikøbet mod betaling — ved en opfordring til at indtræde i Projekt Sign i 1948, og fik således derved chancen for at undersøge de allerførste UFO-rapporter overhovedet modtaget i luftvåbnet. Senere blev jeg medlem af Projekt Blue Book fra dette projekts begyndelse og som en konsekvens heraf, blev jeg også medlem af det ret berygtede Robertsons Panel, og meget senere ude i kulissen, uden dog på nogen måde at tage del i den på mange måder tvivlsomme Condon kommission.

Mit samarbejde med luftvåbnet sluttede i 1969 med afslutningen af Projekt Blue Book, og siden har jeg ikke, uanset rygter om det modsatte, haft nogensomhelst forbindelse med regeringen, militæret eller CIA.

Center for UFO Studies blev oprettet i 1973 som et seriøst og videnskabeligt forsøg, og det er udelukkende baseret på frivillige bidrag og ikke fonde, organisationer, regering eller lignende.

I de sidste 33 år har jeg, hovedsagelig på grund af en historiens tilfældighed, ihvertfald til at begynde med, haft en mulighed for at betragte UFO-fænomenet med alle dets absurditeter og selvmodsigelser. Dette grundlag har givet mig en vis baggrund og et vist overblik.

Jeg har haft en enestående chance for at se tingene passere forbi: alle absurditeterne ligefra Adamski, Bethurum, Menger, stemningen ved Giant Rock Convention, Angelucci's tossestreger og Lange John Nebel til banale meddelelser fra »Vore brødre i universet«, over til vigtige nærkontakter og bortførelser (med vigtige mener jeg, så vidt jeg kan bedømme i forbindel-

Ill.: Henrik Pedersen

se med mit arbejde) disse mennesker, der ufrivilligt er tvunget ind i situationer, de ikke forstår, situationer der fyldte dem med frygt, men alligevel for dem var meget, meget virkelige — og videre igennem dem — med den mærkelige blanding af fysiske og psykiske aspekter UFOsagen indeholder — sager som for eksempel Dr. X., Betty Andreasson, Sandy Larson og de mange andre tilfælde, der sidst er diskuteret af Hopkins i hans nyeste bog »Missing Time« (»Tabt tid«) videre til de »nemme« fysiske observationer. Disse sidstnævnte sager, der på en oprørende og forbløffende måde pirrer vor sunde fornuft, er trods alt nemmere, fordi vi har håndgribelige ting, som f.eks. afsvedne ringe på jorden, biler der pludselig stopper, metalliske skiver, der hopper omkring på himlen samt fotografier og radarregistreringer.

Nej, vi kan ikke forklare dem, men de synes at høre hjemme i vor velkendte fysiske verden, i det mindste gør effekterne det!

Sammenlignet med beretninger om teleportation, biler der er manøvreret mod førerens vilje, forudviden, telepatiske meddelelser og en skare andre paranormale aktiviteter, f.eks. poltergeistfænomener... så synes en dagslysskive eller et nattelys så dejlig nemt at behandle! Jeg siger »synes«, for faktisk er det modsatte tilfældet!

Jeg er kommet til den betragtning at disse fysiske fænomener er mindst lige så mystiske og forbløffende som de såkaldte psykiske sider af sagen. Jeg tror simpelthen, at det er to sider af samme sag.

Og ligesom fysikerne må acceptere det paradoksale ved lysets dobbeltnatur — på den ene side en bølge og på den anden side en partikel — tilsyneladende absolut uforeneligt, så bliver vi nødt til at acceptere UFO-fænomenet som både fysisk og ikke fysisk, hvor modstridende det end måtte lyde for os med den viden vi har idag.

Jeg har igennem tiden set mange UFO-organisationer komme og gå, alle med hver sin yndlingsteori, nogle mystiske, andre religiøse, atter andre videnskabeligt orienteret, mange af dem med en overlegenhed, der brækker deres hals ved sammenstødet med den menneskelige natur: jalousi, konkurrence, interne og externe stridigheder.

Og jeg har, som alle andre, set den ringe-agt og foragt fra det videnskabelige samfund, i åben modsætning til det videnskabelige ideal.

Videnskabsmænd, som f.eks. Erwin Schroedinger, en af kvantemekanikkens pionerer, skrev engang: »En videnskabsmand bør være nysgerrig og åben for alle indtryk«. Det modsatte har været tilfældet, den etablerede videnskab (ikke nødvendigvis den enkelte forsker) har altid lukket øjne og ører for problemet. Men der er en

---

»UFOLOGI må, for at komme videre i de næste årtier, blive en profession med klare, accepterede standardnormer.«

---

god grund til denne ringeagt, manglen på nysgerrighed skyldes deres manglende kendskab til emnet.

Tag f.eks. den typiske forsker, travlt optaget med sine som oftest en-sporede projekter, og i skarp konkurrence med andre kolleger om forskningskronerne, og travlt med at få udgivet sine resultater inden andre gør det — han ved faktisk ikke mere om UFOer end det der præsenteres i aviserne eller på supermarkedets bladdisk, som eksempel National Enquirer (Amerikansk avis med status som Ekstra Bladet, O.A.) eller hvad der præsenteres i et sensationelt TV-spot eller hvad luftvåbnet har offentliggjort, eller eventuelt Condon kommisionens konklusioner. For ikke at tale om de utrolige historier fra folk han næppe kan respektere, om rejser til Venus og den type historier, som Adamski's om byer, planter og vand på bagsiden af Månen, den slags historier kan man som forsker selvfølgelig ikke acceptere. Sammen med den store strøm af fejlidentifikationer, de dominerende IFOer og den underlige opførsel man rapporterer om hos de rigtige UFOer (som videnskabsmændene ikke vil betragte som havende nogen betydning i lyset af de to tidligere nævnte faktorer) kan jeg fortælle, at ingen forsker vil ofre tid på at undersøge tingenes sande sammenhæng — det ville aflede opmærksomheden for meget fra hans eget arbejde. Jeg var heldig, at jeg blev bedt om, og betalt for, at studere emnet, og alligevel tog det mig trods alt år at forandre mit syn på UFOer.

Hvis ret skal være ret kan vi ikke forvente, at forskerne, med det vi kan præsentere i dag, skal acceptere emnet bare fordi vi siger det.

Dette leder mig hen til titlen på mit indlæg, men der er en anden grund til, at forskerverdenen har undgået hele emnet UFOer, og det er hele ETI-hypotesen (ekstraterrestrial hypothesis, Liv i rummet hypotesen se UFO-NYT 6/81 O.A.), men dette er i sig selv også et paradoks.

Mænd, som for eksempel Carl Sagen, indrømmer blankt den store mulighed for intelligent liv i universet, men at UFOerne skulle repræsentere dette liv er helt udelukket.

Og her er hovedgrunden: Hvis man forestiller sig at tykkelsen af et enkelt spillekort skulle repræsentere afstanden melem Jorden og Månen, svarende til den afstand mennesket indtil nu har tilbagelagt, forestil Dem så, hvor mange man skulle lægge oven på hinanden for at få en afstand svarende til afstanden ud til den nærmeste stjerne, udover vor egen sol. Det ville ca. blive 40 km kort. Af de 40 km har mennesket kun rejst det første korts tykkelse, hvad så med de resterende kilometer — alle de andre kort?

I modsætning til den almindelige opfattelse, er den udøvende forsker ikke nogen særlig fantasifuld person. Han tror på videnskaben af idag, ligesom hans forgængere troede på videnskaben af i går. Dengang kunne man bare ikke forestille sig videnskaben af i dag. Havde man i forrige århundrede fortalt om atomkraft, var man blevet latterliggjort, på samme måde som nutidens forskere i dag latterliggør emnet UFOer.

Han tror også på den begrænsning, der er med hensyn til rejser i rummet, foranlediget af relativitetsteorien, som taler om den

milionforøgelse af behovet for brændstof, der skal til for bare at nærme sig lysets hastighed. Ligesom sine forgængere, hverken spekulerer eller forestiller han sig, hvad der i det 21' og 22' århundrede måtte åbenbare sig.

Han er overbevist om, at Einstein's teorier er usårlige, og at rejser »herned« til Jorden udefra er og bliver umuligt, indtil man kan bevise for ham, hvordan det kan gøres.

Hvad kan vi som enkeltpersoner stille op med dette? — Vi kan stå sammen!

Det er op til os at præsentere emnet UFOer på en professionel måde, og at behandle emnet professionelt, ikke blot for at få en passende opmærksomhed fra videnskabsmændene, men mere vigtigt: for vores egen selvrespekts skyld.

Det er min oprigtige og velovervejede bedømmelse, at vi også i de næste 30 år, snublende og planløst vil indsamle sag efter sag, uden at undersøge nogen af dem tilstrækkeligt, medmindre UFOlogi bliver en profession med alt, hvad dette måtte indebære.

Men hvad er en profession? Hvad er en professionel? I atletik er en professionel en person, der bliver betalt for det han laver. Men det er kun én definition af ordet, og egentlig ikke den her relevante. Professionalisme er en intellektuel indstilling — en alvorlig og systematisk måde at beskæftige sig med en ting på, i overensstemmelse med de regler der gælder for den pågældende profession. Vi taler således om den professionelle måde, den professionelle standard eller om professionel anseelse og om professionelle selskaber etc.

Fejlen ved UFOlogi i dag er, (hvis man overhovedet kan bruge betegnelsen UFOlogi p.t.) at den for den udenforstående verden synes som et fantastisk rod af uprofessionelle handlinger, udsagn, manøvrer, intriger og vrøvl, og det ender ofte med at nogle klovner publicerer en utrolig mængde af ufordøjet bras, kig bare på avis- og boghylderne. Jeg mener virkelig, at hvis vi skal komme nogen vegne i det næste årti, skal UFOlogi blive til en profession med accepterede standardnormer for arbejdet.

Derfor er der behov for en grundig rengøring, ikke kun i USA, men internationalt, og det må kunne lade sig gøre. I de UFO-organisationer jeg har besøgt, og det er mange, er der en hård kerne af individuelle personer, der forstår den professionelle måde at klare tingene på, og med et stort ønske om at rense ud i UFO-verdenen, og som afskyr de vanvittige yderligheder. Jeg siger dette fordi mange personer har den samme mening, ikke kun blandt publikum her, men blandt folk over hele verden. Der er jo nogen, der må bide i det sure æble og fremkomme med disse tanker. Dette siges især til mennesker i organisationerne og til dem der står alene udenfor. Nemlig de personer som forstår problemet og som er rede til at bruge deres professionelle holdning, samtidig med at de står sammen som enkeltpersoner i en slags åndeligt fællesskab, for derigennem at udtænke alle de normer og etiske regler hvormed undersøgere, forskere og forfattere skal behandle emnet. Faktisk for at udarbejde en slags generel procedure. Det er ikke meningen at opløse eller oprette nogen UFO-organisation, men at få en samling af enkeltpersoner, uanset deres tidligere tilhørsforhold, til med deres sunde fornuft at gøre hvad de ved, der skal gøres. Ved at mødes, tale og skrive sammen, for derigennem at udarbejde en samling af retningslinier, der efter at være godkendt af en majoritet, kan bruges som en rettesnor for det fremtidige arbejde.

Alle der udfører et service-præget arbejde, hvadenten man er læge, sagfører, næringsdrivende eller har et andet officielt arbejde, har

et sæt regler eller standarder for, hvordan deres job skal udføres, enten fastlagt af samfundet eller den pågældendes brancheforening.

Vi har i UFO-sagen et fængslende og formentlig ekstremt vigtigt fænomen, er blevet forkert præsenteret for offentligheden og for videnskaben, hvilket så igen, for det meste, helt er vor egen skyld. De fleste professioner har en forening, der taler medlemmernes sag, og som repræsenterer medlemmerne i alle sager, og samtidig er i stand til, ved grove tilfælde af uduelighed, at udelukke den pågældende fra foreningen. I UFO-sagen har vi ikke en sådan mekanisme, hverken til at forsvare eller censurere.

Når en prominent forsker stiller sig frem i aviser, radio eller TV og udtaler sig uvidende og usagligt, og derved dømmer UFO-sagen, bør han eller hun kunne stilles til regnskab, ikke af nogle enkeltpersoner, men af hele UFO-professionen, nemlig af dennes nedsatte repræsentanter.

Disse repræsentanter skulle også kunne fortælle offentligheden om de bøger, der på usaglig vis behandler emnet, for derigennem at få ændret synet på emnet.

Alt dette kræver selvfølgelig penge og deltagelse af personer fra mange UFO-organisationer over hele verden. Derfor kan man heller ikke oprette noget sådant på en nat. Som så mange andre kæmper den engelske organisation BUFORA allerede med disse problemer.

Her i landet (USA) må bolden begynde at rulle ved hjælp af de personer, der allerede er medlemmer af forskellige organisationer. Disse personer er blandt tilhørerne her og blandt de personer der læser dette, og jeg er overbevist om, at de nøjagtig ved, hvad det er, jeg taler om. Det er disse mennesker, der må tale med hinanden og eventuelt udarbejde de føromtalte normer, som så kan anvendes af de mange forskellige seriøse organisationer.

Vi må se i øjnene at UFOlogi er, hvad kemi var, da det blev kaldt alkymi, nemlig en stor samling af overtro, overbevisning, ønsketænkning o.s.v. Man kan så kun håbe, at UFOlogien udvikler sig på sam-

fortsættes side 19

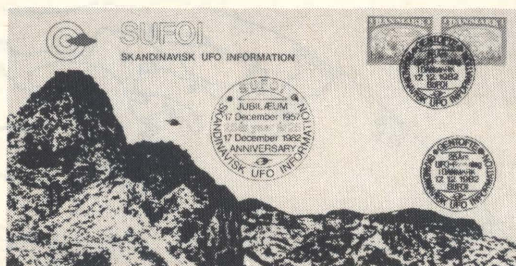
SUFOIs
Jubilæumskuvert

Den 17. december 1982 fejrede foreningen SUFOI sit 25 års jubilæum. I den anledning blev der ved Gentofte Postkontor den 17. december 1982 anvendt et særstempel. Teksten på stemplet er »Skandinavisk UFO Information, 25 års UFO-forskning i Danmark, 17.12.1982«.

SUFOI var på pletten og fremstillede **et begrænset oplag** af den flotte jubilæumskuvert, som blev frankeret med forskellige spændende frimærke-kombinationer og stemplet med postvæsenets officielle SUFOI-særstempel.

Disse særstemplede kuverter udbydes nu til salg så længe lager haves. Benyt chancen *nu* til at erhverve disse enestående samleobjekter, inden de bliver udsolgt — der vil aldrig kunne foretages genfremstilling af disse særstemplede kuverter!

Benyt særkuverten som gave, som samleobjekt eller som minde om SUFOIs eksistens som en af de ældste UFO-organisationer i Verden — og husk, at overskudet fra salget går til SUFOIs rapportindsamling, forskning og oplysnings-aktiviteter.

TYPE A

TYPE A

Frankeret med 2 stk. frimærker, udgivet den 8. oktober 1981, som illustrerer Ellehammer på Lindholm (værdi: kr. 1,00).
Fremstillet i 300 eksemplarer .... **Pris kun kr. 20,00**

TYPE B

Frankeret med 1 stk. frimærke udgivet den 18. oktober 1973 i anledning af 400 året for udgivelsen af Tycho Brahes værk »De Nova Stella« (værdi: kr. 2,00).
Fremstillet i 100 eksemplarer .... **Pris kun kr. 25,00**

TYPE C

Frankeret med 1 stk. frimærke udgivet den 10. september 1981 i anledning af det internationale handicapår (værdi: kr. 2,00 + 0,20).
Fremstillet i 50 eksemplarer .... **Pris kun kr. 30.00**

TYPE D

Frankeret med et overprisfrimærke fra perioden 1976-1979, deriblandt Dansk Røde Kors (26.-2.-1976), Evnesvages Vel (24.-3.-1977) og Kræftens Bekæmpelse (12.-10.-1978).
Fremstillet i 30 eksemplarer .... **Pris kun kr. 35,00**

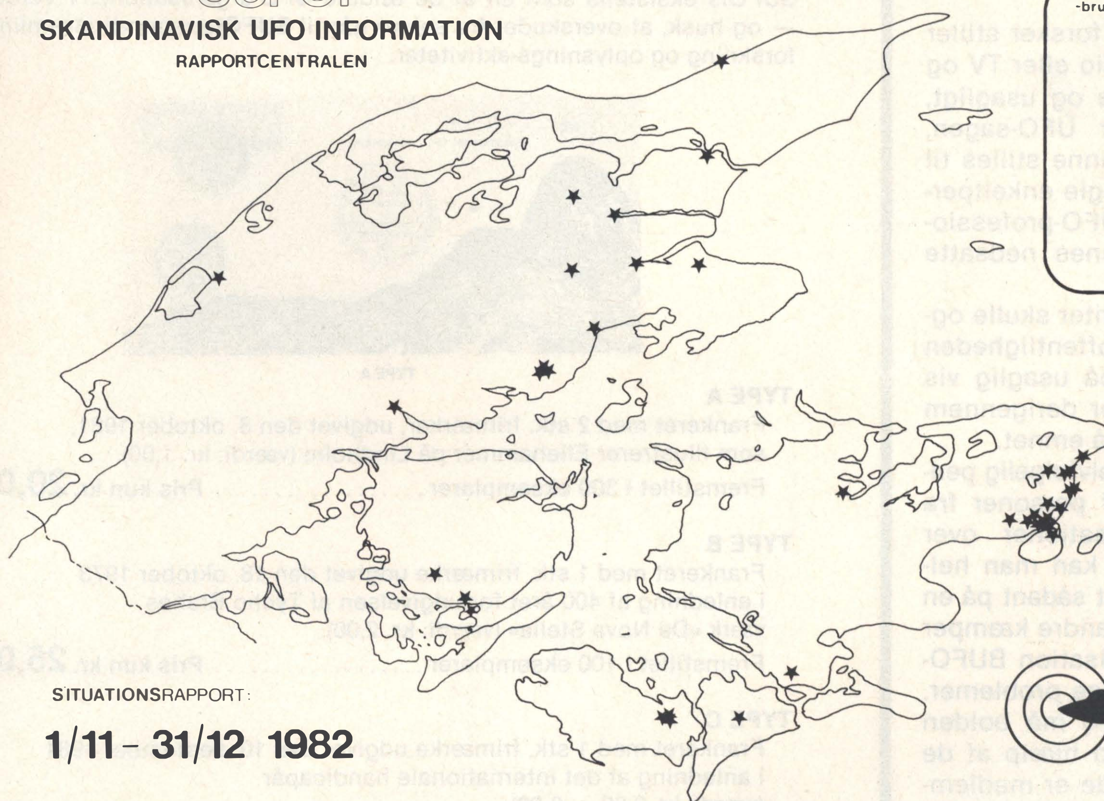
TYPE E

Frankeret med 1 stk. frimærke, udgivet den 8. oktober 1981, illustrerende flyveturen USA-Danmark i 1931 (værdi: kr. 1,60) samt 2 stk. af det sjældne frimærke udgivet den 7. april 1960 i anledning af Verdensflygtningeåret (værdi: kr. 0,30).
Fremstillet i 60 eksemplarer .... **Pris kun kr. 40,00**

BESTILLING

Bestilling sker lettest ved at indbetale beløbet plus kr. 5,00 (ekspedition/porto) til giro 9 11 77 25, SUFOI, Postbox 6, 2820 Gentofte.
Husk at skrive type(r) på modtagerdelen.

INDRAPPORTERINGER
DANMARK

NL.1.
Nattelysfænomen 1
Et punktformet lys uden detaljer.

NL.2.
Nattelysfænomen 2
Et lysfænomen af en vis udstrækning med synlig form.

Et nattelys er et eller flere lys, der ses efter solnedgang. Iagttageren kan ikke sige, hvor langt væk lyset er. Lysene kan være konstante, blinkende eller roterende. Lysene kan bevæge sig støt, fare omkring eller hænge stille.

DL.1.
Dagslysfænomen 1
Et punktformet fænomen uden detaljer.

DL.2.
Dagslysfænomen 2
Et fænomen af en vis udstrækning med synlig form.

Et dagslysfænomen er et eller flere fænomener, der ses efter solopgang. Iagttageren kan ikke sige, hvor langt væk fænomenet er. Det kan bevæge sig støt, fare omkring eller hænge stille.

NO.1.
Nærobservation af 1. grad
Et ufo med tydelige detaljer set inden for en afstand af 150 meter eller mindre.

NO.2.
Nærobservation af 2. grad
Et ufo som i NO.1., der tillige efterlader tegn på at have været der - såsom landingsmærker, stråling, beskadiget vegetation, elektriske forstyrrelser osv.

NO.3.
Nærobservation af 3. grad
Et ufo - svævende eller landet - som i NO.1., hvor der er iagttaget væsener eller skikkelser inde i eller i umiddelbar nærhed af fænomenet.

Oversigt over observationer modtaget i perioden 1. nov. til 31. dec. 1982

Den følgende liste angiver hver enkelt henvendelse om observationer, som SUFOI har modtaget i den anførte periode.

Markeringen på kortet angiver observatørens opholdssted i hvert enkelt tilfælde.

Da kun et fåtal af henvendelserne er undersøgt til bunds på tidspunktet for opgørelsen, kan der mangle oplysninger i flere tilfælde - ligesom det på dette tidspunkt kun i få tilfælde er muligt at afgøre om fænomenerne kan identificeres.

(En komplet oversigt over antal UFOer/IFOer bringes hvert år i forbindelse med en statistisk analyse af det samlede rapportmateriale).

Under rubrikken UFO-RAPPORTER, DANMARK, bringes et udvalg af de færdigbehandlede observationer.

Observationsdato	Begyndelsestidspunkt	Varighed	Observationssted (med postnr.)	Antal vidner	Farver	Evt. identifikation
26-01-78	20.00 DNT	7-8 min.	6950 Ringkøbing	5	hvid	
18-02-80	mell. 17 og 19	15 sek.	2200 Kbh. N	1	grå/blå/gul	
18-10-81	ca. 19.30 DNT	—	2950 Vedbæk	1	—	
29-08-82	15.30 DNT	5 min.	2700 Brønshøj	1	hvid/orange	ballon
17-09-82	08.00 DST	10 sek.	7100 Vejle	4	hvid	fly
16-10-82	ca. 22.00 DNT	5-10 min.	2970 Hørsholm	1	hvid	
16-10-82	23.25 DNT	15 min.	4863 Eskilstrup	1	rød/orange	
02-11-82	16.45 DNT	10-15 sek.	5700 Svendborg	3	hvid	
02-11-82	17.19 DNT	få sek.	— København K	1	rød/hvid	meteor
02-11-82	17.20 DNT	få sek.	5762 V. Skerninge	1	hvid/grøn	meteor
02-11-82	17.25 DNT	få sek.	8883 Gjern	1	lysegul	meteor
02-11-82	ca. 20.30 DNT	—	— Kbh.-området	1	—	
03-11-82	17.45 DNT	5 min.	2500 Valby	2	hvid	
03-11-82	18.00 DNT	30 sek.	3050 Humlebæk	1	hvid	
04-11-82	17.00 DNT	—	4773 Stensved	mange	—	
04-11-82	ca. 17.45 DNT	ca. 2 min.	9000 Aalborg	2	hvid	fly
05-11-82	23.21 DNT	—	2700 Brønshøj	1		
07-11-82	03.00 DNT	70 min.	2820 Gentofte	1	rød/blå/hvid	Stjerne (Sirius)
07-11-82	ca. 19.15 DNT	—	9480 Løkken	1	forskellige	
07-11-82	ca. 21.10 DNT	—	3460 Birkerød	1	hvid/grøn/grøn	fly
07-11-82	ca. 21.40 DNT	—	2720 Vanløse	1	—	
08-11-82	06.20 DNT	3 min.	2970 Hørsholm	1	hvid	
16-11-82	ca. 10.30 DNT	15-20 min.	9600 Års	2	hvid/violet	
20-11-82	18.03 DNT	få sek.	8210 Århus V	1	gul	meteor
22-11-82	19.55 DNT	—	8900 Randers	1	gullig/rød	fly
24-11-82	17.30 DNT	5-10 min.	8950 Ørsted	1?	blålig	fly
30-11-82	ca. 20.05 DNT	—	2600 Glostrup	1	hvid	fly
13-12-82	ca. 15.30 DNT	2-3 min.	4990 Sakskøbing	3	metal	
13-12-82	ca. 15.40 DNT	2-3 min.	4990 Sakskøbing	3	metal	
13-12-82	ca. 15.50 DNT	2-3 min.	4990 Sakskøbing	2	metal	
14. eller 16-12-82	—	10 min.	8300 Odder	2	rød	
17-12-82	20.30 DNT	10 min.	8300 Odder	1	rød	
17-12-82	20.30 DNT	10 min.	8300 Odder	1	rød/gul	
17-12-82	20.30 DNT	10 min.	—	1	mørk	
22-12-82	ca. 17.35 DNT	5 min.	9500 Hobro	2	hvid/rød	
23-12-82	23.23 DNT	1 min.	2300 Kbh. S	1	rød/lyserød	
28-12-82	ca. 17.50 DNT	ca. 7 sek.	4390 Vipperød	1	»klart«	meteorit
28-12-82	ca. 22.15 DNT	—	2950 Vedbæk	flere	—	

SER De et UFO kontakt SUFOIs Alarmcentral (06) 19 88 90

HAR De set et UFO kontakt Deres lokale områdeleder se side 3

MANIFEST
- ufologi som profession

fortsat fra side 17

me måde, som kemien udviklede sig ud fra alkymien.

UFOlogi må og skal hurtigst muligt gøres til en profession, for sker dette ikke, går vi igen mod nye årtier med latterliggørelse og intetsigende sladder om observationerne samt formålsløse skænderier og ødelæggende konkurrencer mellem de ikke-professionelle fuskere, som UFO-sagen i overflod har så mange af. Og disse fuskere vil i så fald på ny være skyld i den latterliggørelse, UFO-fænomenet udsættes for i store dele af verden. Det er dog på den anden side også fra den store verden støtten til seriøs forskning vil komme, hvis vi fremover kan præsentere UFO-sagen på en troværdig og professionel måde. Når det sker, vil UFO-logi, efter min mening, langsomt men sikkert blive en anerkendt profession — hvis der altså fortsat eksisterer et UFO-fænomen lig det, der har eksisteret de sidste 3 årtier.

CUFOS Associate Newsletter September 1981 oversat af HP/PK

UFO-hypotesernes troværdighed

Af Stuart Campbell

De mange hypoteser, som er blevet fremført som forklaringer på UFO-fænomenet, varierer meget med hensyn til rækkevidde, troværdighed og antal og type af tilgrundliggende antagelse. Der er blevet lavet nogle lister med alternative hypoteser, såsom den fra BUFORA[1] (se figur 1). Det er klart at nogle hypoteser, f.eks. den første, er helt troværdige, men at andre, som nr. 5, er meget vanskelig at tro på. At det kun er antagelser der ligger bag hypoteserne er indlysende, når der bruges udefinerede vendinger som »ekspert«, »mental projektion« og »ud over vort rum-tid kontinuum«. I virkeligheden kan læseren kun gætte på, hvad disse vendinger betyder for dem, som udformede hypoteserne.

En anden liste med hypoteser er givet af Greenwell[2]. Her er der blevet gjort et forsøg på systematik; hypoteserne er delt op i to kategorier. Den »konventionelle« kategori indeholder alle de hypoteser, der foreslår, at UFOer er misidentifikation af kendte objekter eller fænomener, eller fupnumre eller hallucinationer. Den »ukonventionelle« kategori består af otte hovedhypoteser:

1. Hemmelige våben.
2. Jorden er hul.
3. Civilisation i havet.
4. Rumdyr.
5. Ekstraterristisk hypotese. (ETH)
6. Rejse i tid.
7. Ultraterrestrisk teori.
8. Psykisk projektering.

Det er klart, at Greenwells »konventionelle« teorier er mere troværdige end de »ukonventionelle«. En »troværdig« teori er helt sikkert en, som ikke kræver antagelse af særligt mange ukonventionelle ideer.

Alle hypoteser skyldes antagelser, og det er aksiomatisk (umiddelbart indlysende) i videnskaben, at antagelsers indhold ikke skal forøges mere end højst nødvendigt for at kunne forklare fænomenet (Ockhams ragekniv). Ved »antagelse« mener jeg de redegørelser, der tages for givet, men som ikke understøttes af noget bevis. Der er grader af antagelser; nogle synes mere trolige end andre. Således må de hypoteser foretrækkes, som rummer det mindste antal antagelser og de mest troværdige, og UFO-hypoteser kan opstilles i troværdighedsorden efter hvilket antal antagelser, der er involveret, og efter disse antagelsers rimelighed.

En metode til at undersøge de tilgængelige hypoteser er at betragte dem som gældende for en hypotetisk UFO-rapport, ordnet efter et voksende antal antagelser. Figur 2 illustrerer den spørgende fremgangsmåde, der kan anvendes og de forskellige forklaringers relative troværdighed. En række ja/nej spørgsmål stilles, og analysen fortsætter via en af to alternative veje. Trinene nedad repræsenterer

Figur 1.

1. At observationerne omfatter forkert identificerede objekter, som er fremstillet af mennesker eller er naturlige og velkendte for eksperter.
2. At observationerne indeholder menneskefremstillede anordninger, der kun er kendt af deres opfindere.
3. At observationsrapporterne er »svindelnumre« og falskneri.
4. At observationerne indeholder naturlige hændelser, som ikke er observeret ofte nok til at videnskabsmænd har fremskaffet passende videnskabelige forklaringer.
5. At observationerne er mentale projektioner fra eller modtaget af vidnet.
6. At observationerne indeholder anordninger, der er fremstillet af en eller flere fremmede, avancerede teknologier, som stammer fra
   A. Et andet sted i vort univers
      I Inden for vort solsystem
      II Inden for vor mælkevej
      III Uden for vor mælkevej
   B. Et univers, der endnu ikke er synligt for os, og som bruger konventionel teknik, og som er
      I parellelt til vort i rum og tid
      II parallelt til vort i rum, men ikke i tid
      III parallelt til vort tid, men ikke i rum.
7. At observationerne skyldes intelligente processer uden for vort rum-tid kontinuum, og som ikke kan forklares ved nogen af de ovennævnte kategorier.

BUFORAs UFO-hypoteser.

tiltagende grader af antagelser, mens hypoteser af lignende troværdighed forekommer på samme trin.

Vi laver ingen antagelse, når det gælder UFO-rapporten; den eksisterer! Således må det første spørgsmål være: »Er rapporten sand?« Antagelser, som indeholder hallucinationer eller bedrag, ses at være højst troværdige teorier; offentligheden og medierne er virkelig tilbøjelige til at tro, at UFO-rapportører enten er mentalt syge eller er løgnhalse. Men hvor det formodes, at der ikke var nogen objektiv årsag for rapporten, er det stadig nødvendigt at anføre en grund til hallucination eller et motiv til bedrag. Hvis der ikke er noget bevis på, at vidnet var tilbøjelig til at »se ting« uden objektiv årsag, eller at der blev forøvet bedrag, er det nødvendigt at antage, at rapporten er sand.

Går man frem til næste trin (2) involverer det den rimelige formodning, at der var en objektiv årsag, og man står over for spørgsmålet: »Var objektet naturligt?« Enten var årsagen et naturligt objekt eller fænomen, eller det var et kunstigt og vi må huske Shklovskys udtalelse om, at »ethvert objekt må anses for naturligt, indtil det bevises, at det er unaturligt.«[3]. Naturlige årsager er enten ekstraterrestriske, så som Venus eller meteorer, eller jordiske, såsom fugle eller forskellige meteorologiske fænomener. Kunstige årsager af høj troværdighed omfatter balloner, luft- og rumfartøjer og satellitter. Trin 3 viser, at forskellige »konventionelle« hypoteser stort set nyder samme grad af troværdighed.

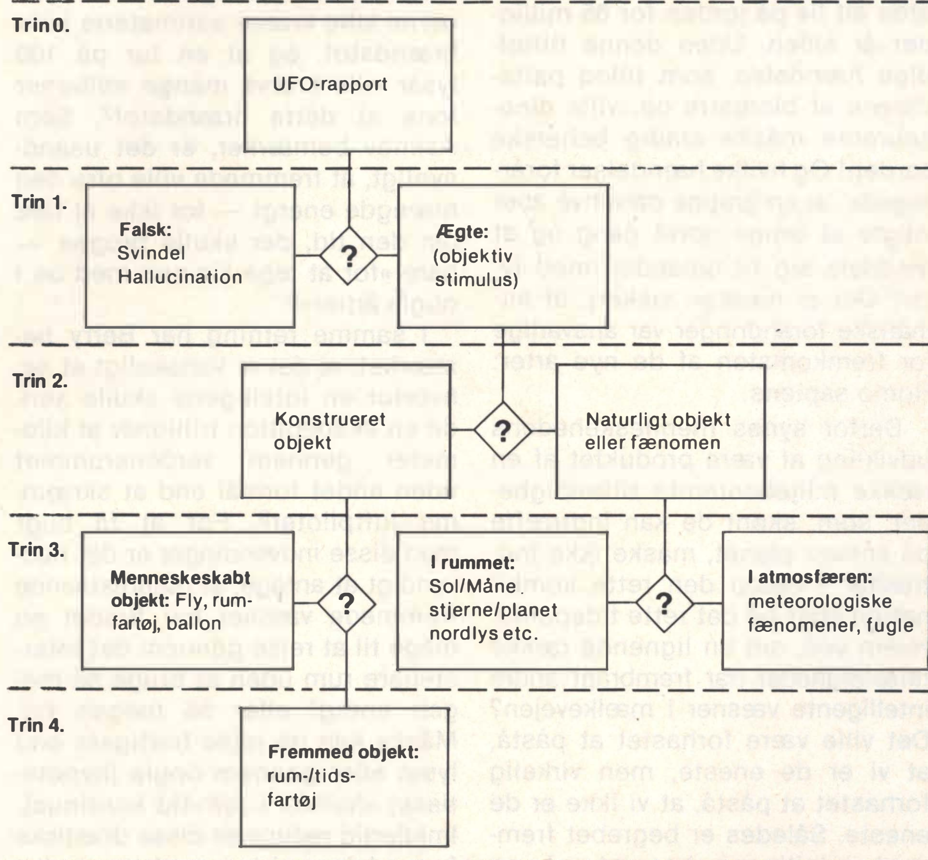
Blandt de menneskeskabte indretninger er der måske en særlig klasse af hemmelige militære fartøjer eller våben, der ikke kendes af offentligheden, og så selvfølgelig heller ikke af UFO-loger. Derfor må teorien om hemmelige våben regnes for mere troværdig end de andre »ukonventionelle« hypoteser, men som Greenwell har påvist, forekommer den ikke at være særlig rimelig. Hvis USA's regering havde en type UFO-fartøjer, ville den næppe bruge så mange penge på konventionel raketudvikling, ej heller ville den tillade, at det nye fartøj fløj ganske ugenert offentligt både i USA og i andre lande. Ydermere kunne detaljer om sådanne fartøjer næppe have været hemmeligholdt så længe.[4]

Hvis USA's regering var ansvarlig for UFOer, må man også spørge, hvorfor den iværksatte både indre og ydre undersøgelser for at forklare dem. Det er klart, at teorien om hemmelige våben tvinger os til at antage, at USA's regering (for ikke at tale om nogen anden regering) er vanvittig og kontrollerer pressen (på dette område men på intet andet) i en grad, der ellers kun ses hos totalitære regimer. Disse antagelser gør ikke kun teorien mindre troværdig, de er også fuldstændig uberettigede.

Andre »ukendte« forklaringer kan ligge på trin 3, som BUFORA's fjerde hypotese så træffende foreslår. Der kan godt være uidentificerede, naturlige objekter eller fænomener, enten i verdensrummet eller i Jordens atmosfære, der kan forklare UFO-rapporter. Hvis de eksisterer, betyder det faktum, at de er uidentificerede, at deres karakteristika er ukendte. Derfor er det ikke muligt at fastslå, om sådanne objekter eller fænomener kan forklare alle UFO-rapporter, som ikke kan forklares på anden vis. Når man husker på Shklovskys udtalelse og på det faktum, at denne hypotese kun hviler på den antagelse, at sådanne fænomener findes, skulle denne teori have en høj troværdighedsgrad.

Nu er der selvfølgelig en anden klasse af kunstige objekter, der, hvis de findes, kunne forklare UFO-rapporterne. Hvis et UFO er kunstigt skabt, men ikke lavet af mennesker, så må det være fremstillet af en anden (fremmed) intelligens. Skønt det forekommer at være en helt alternativ forklaring, er det det ikke. Diagrammet gør det klart, at dette alternativ giver flere antagelser; det giver i virkeligheden så mange antagelser, at det må gives en meget lav troværdighedsgrad. (Diagrammet skulle i virkeligheden vise en stor kløft mellem trinene 3 og 4 for at vise det uhyre store antal antagelser, som gives på trin 4).

Hovedantagelsen, der ligger til grund for alle hypoteserne om fremmede kunstigt skabte objekter, er at fremmede intelligenser eksisterer. Men bortset fra UFO-fænomenet selv, som i dette tilfælde næppe kan være en bestemmende faktor, er der intet bevis på, at der i hele universet eksisterer nogen

Figur 2. UFO-hypotesernes indbyrdes sammenhæng og graden af antagelser.

anden intelligens end den menneskelige race. Nogle videnskabsmænd hævder endog, at vi er absolut alene, i hvert fald i vor egen galakse. Selvom det er kendt, at grundstoffer, der findes på jorden, også er til stede overalt i galaksen, og selv om det menes, at de fleste stjerner har planetsystemer, følger det ikke heraf, at intelligent liv findes mange andre steder. Måske eksisterer der former for liv, men, som Christian bemærker, kan »en yderst sjælden kombination af hændelser« være nødvendig for at frembringe intelligente væsner[5]. Simpson er kommet til den konklusion, at det er »meget usandsynligt, at noget ganske lig os med hensyn til tankekommunikation findes nogetsteds i vort tilgængelige univers«[6].

Jo mere vi opdager om oprindelsen til liv på Jorden, desto mere bemærkelsesværdig forekommer den menneskelige race. Det er sikkert, at uden Månen ville der ikke være tidevand på Jorden, og uden tidevand kunne liv i havet måske have fundet det umuligt at foretage overgangen til landjorden. Fornylig er det blevet foreslået, og ikke uden bevismateriale, at en gigantisk meteorsten forårsagede udslettelsen af dinosaurer og næsten alt liv på jorden for 65 millioner år siden. Uden denne tilfældige hændelse, som tillod pattedyrene at blomstre op, ville dinosaurerne måske stadig beherske Jorden! Og hvilke hændelser forårsagede, at en gruppe primitive aber valgte at bruge opret gang og at meddele sig til hinanden med lyde? Det er næsten sikkert, at klimatiske forandringer var ansvarlige for fremkomsten af de nye arter: Homo sapiens.

Derfor synes menneskehedens udvikling at være produktet af en række miljøbestemte tilfældigheder, som, skønt de kan indtræffe på enhver planet, måske ikke indtræffer i netop den rette kombination eller på det rette tidspunkt. Hvem ved, om en lignende række tilfældigheder har frembragt andre intelligente væsner i mælkevejen? Det ville være forhastet at påstå, at vi er de eneste, men virkelig forhastet at påstå, at vi ikke er de eneste. Således er begrebet fremmed intelligens baseret på en kolossal antagelse, og alle hypoteser, som beror på dette begreb, får derfor deres troværdighed reduceret.

Findes der fremmede?

Et andet argument for, at menneskeheden er enestående, er, at hvis der findes anden intelligens, ville den nu have fundet os. Bortset fra UFOer har vi endnu ikke fået besøg af fremmede opdagelsesrejsende. Nogle hævder, at mennesket kunne udforske og kolonisere hele mælkevejen i løbet af den næste million år og spørger, hvorfor en anden intelligens, der er mere avanceret end vi, ikke allerede skulle have gjort det. Det kan konkluderes måske, at de ikke har gjort det, fordi de ikke findes!

Når det én gang er antaget, at fremmede findes, skal flere antagelser gøres, før en levedygtig forklaring på UFOer fremkommer. Vurderinger af antallet af avancerede teknologiske civilisationer (ATC) i mælkevejen varierer meget, men alle anbringer den nærmeste i en meget betragtelig afstand fra os. Denne afstand kan være alt fra nogle få hundrede lysår til adskillige tusinde. Sådanne enorme afstande kan betyde, at fysisk transport mellem ATCere altid vil være umulig. Marx bemærker, at flyvning mellem stjernerne ville kræve antimaterie som brændstof, og at en tur på 100 lysår ville kræve mange millioner tons af dette brændstof[7]. Som Asimov bemærker, er det usandsynligt, at fremmede ville ofre den mængde energi — for ikke at tale om den tid, der skulle bruges — bare »for at lege kis-pus med os i nogle årtier«[8].

I samme retning har Berry bemærket, at det er vanskeligt at se, hvorfor en intelligens skulle sende en ekspedition trillioner af kilometer gennem verdensrummet uden andet formål end at skræmme luftpiloter[9]. For at få bugt med disse indvendinger er det nødvendigt at antage, at højerestående fremmede væsner har fundet en måde til at rejse gennem det interstellare rum uden at bruge så megen energi eller så megen tid. Måske kan de rejse hurtigere end lyset eller gennem nogle (hypotetiske) »huller« i rum-tid kontinuet. Imidlertid reducerer disse drastiske formodninger i høj grad troværdigheden af ETH.

Men ETH kræver endnu flere antagelser. Hvis UFOer er fremmede rumfartøjer, må vi formode, at Jorden er under næsten konstant overvågning. Under forudsætning af at der intet specielt er ved Jorden og at lignende overvågninger finder sted på en billion planeter, og hvis vi endvidere gør den beskedne antagelse, at kun ét jordisk UFO pr. år repræsenterer et ægte fremmed besøg, så har Sagan beregnet, at dette vil forudsætte, at hver enkelt af en formodet million ATCer skulle opsende ti tusind rumfartøjer om året (dvs. ca. 1 opsendelse i timen)! Hong-Yee Chiu har beregnet, at den totale metalmasse, der kræves for at bygge alle disse rumfartøjer i mælkevejens historie (hvis hvert fartøj ikke er større end en Apollo-kapsel) svarer til massen af en halv million stjerner[10].

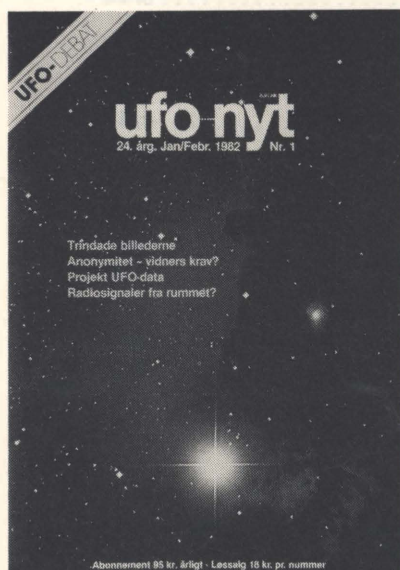
Selvfølgelig kan det være, at kun nogle få eller måske kun én ATC er ansvarlig for fartøjet, og at UFO-rapporter fremkommer som gentagne observationer af det samme fartøj til forskellige tider på forskellige steder. Men chancerne er meget små for, at nogle få ATCer optræder tæt sammen i en mælkevej, der ellers er fri for dem. Og det er tvivlsomt, om det er en rimeligere hypotese, end tanken om at vi besøges af mange ATCer. Det ville indebære, at mindst en ATC i nærheden har fundet os tilstrækkeligt interessante til at retfærdiggøre en overvågning, men ikke interessante nok til at retfærdiggøre åbenlys kontakt. Det ville også indebære, at pågældende ATC har besøgt os over en periode på mindst tusinde år uden at ændre taktik eller uden nogen forandring i deres fartøjs konstruktion. Dette synes ikke rimeligt. Sagan har påpeget de tilgrundliggende mangler i det argument, at noget på Jorden er så overordentlig tiltrækkende for fremmede. Hvis der er rigtig mange ATCer, hvilket således vil gøre besøg mere sandsynlige, så må Jorden langtfra være enestående og interessant. Hvis der på den anden side er meget få ATCer, hvilket ville gøre os mere interessante, er besøg meget mindre sandsynligt[11].

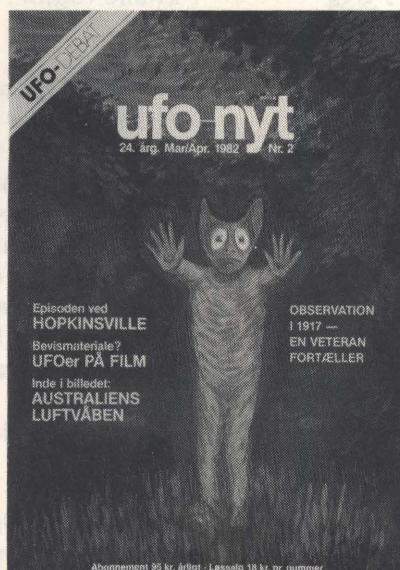
Hvis UFOer er fremmede rumfartøjer, ville det være nødvendigt at pådutte besætningerne, hvad

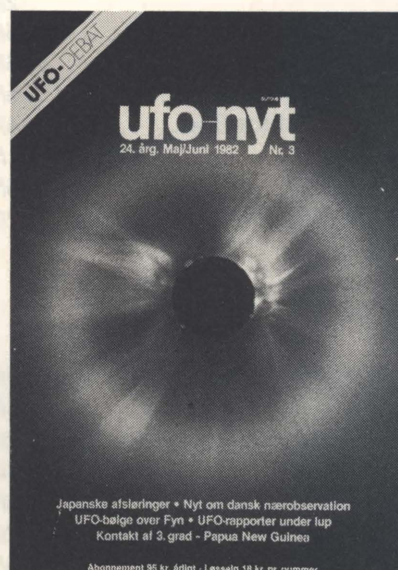
Fortsættes side 27

UFO-NYT 1982

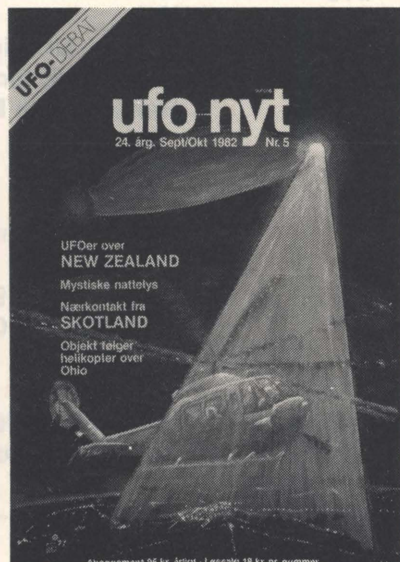
Indholdsfortegnelse

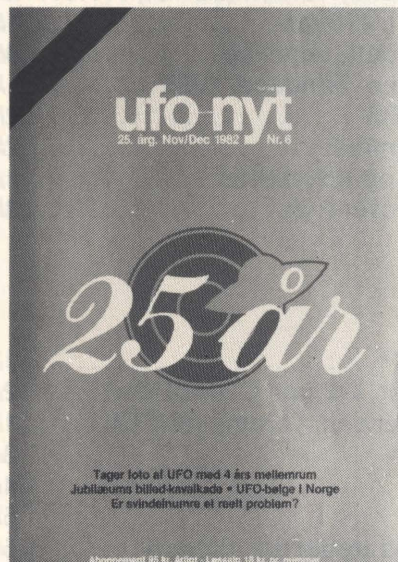

Indholdsfortegnelsens angivelser
læses således:
bladnummer/sidenummer

UFO-NYT
UDGIVES AF SUFOI
SKANDINAVISK UFO INFORMATION

REDAKTION:
HENRIK PEDERSEN · FLEMMING AHRENKIEL
FRANK LERBÆK · OLE HENNINGSEN

POSTBOX 6 · 2820 GENTOFTE

INDHOLDSFORTEGNELSEN ER UDARBEJDET
AF JØRGEN BENGTVIG/HENRIK PEDERSEN

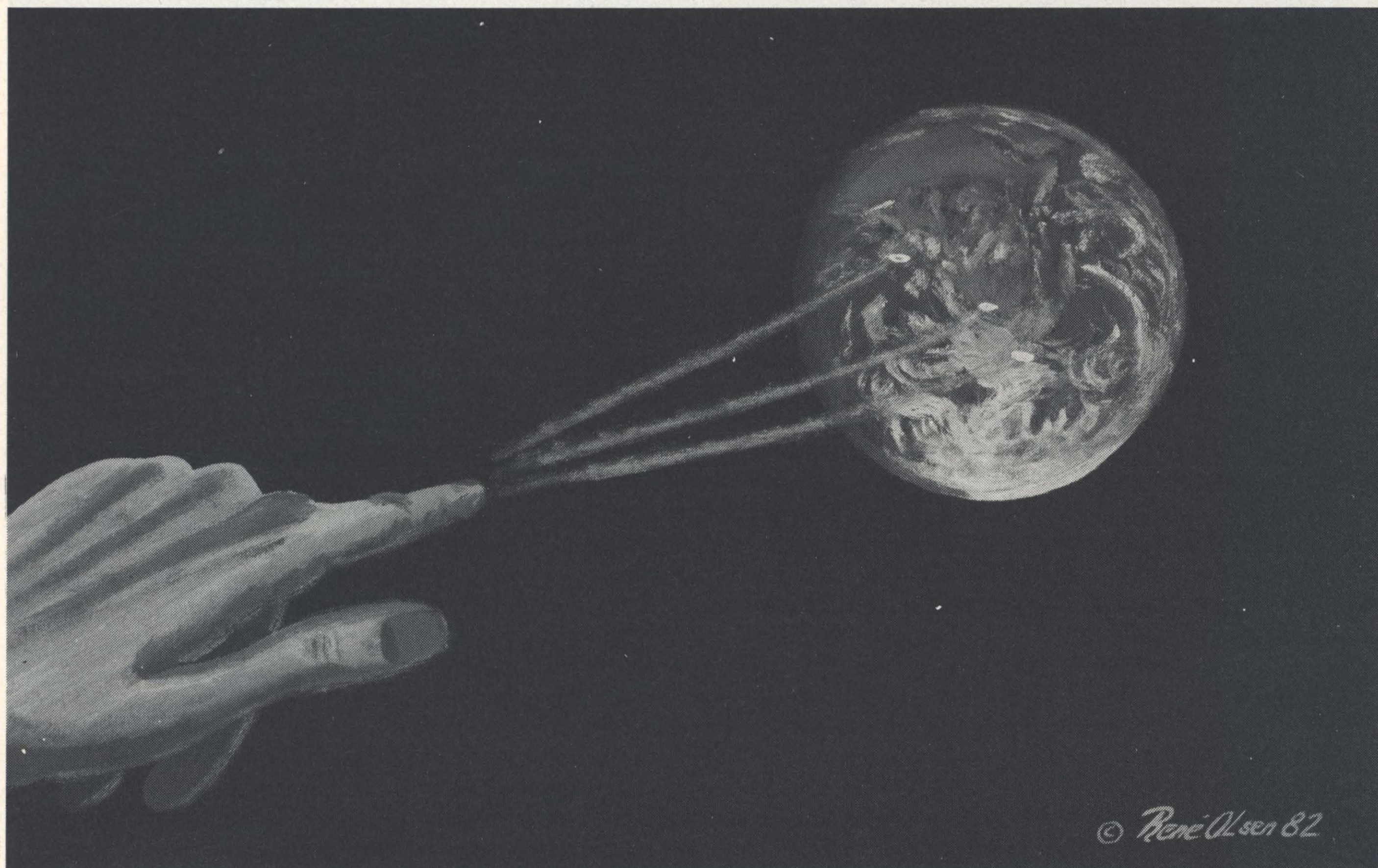
der for os synes at være irrationel opførsel. Når (eller hvis) mennesket når til en fremmed planet, er det meget usandsynligt, at vi vil snige os omkring i nattens mørke og skræmme enlige fremmede og udføre mærkværdige eksperimenter. Væsner, som er intelligente nok til at bygge interstellare rumfartøjer, er også tilstrækkeligt intelligente til at skabe kontakt på passende måde. Det er fristende at hævde, at fremmede, især meget avancerede fremmede, ikke opfører sig på samme måde som os. Men alle intelligente skabningers tankeudvikling følger sandsynligvis det samme mønster, og der er ingen grund til at antage, at fremmede tænker på en anden måde end os. Alle væsner, der er i stand til at gennemrejse det vidtstrakte rum, eller rum-tid, vil have en højt udviklet forstand og kultur. Efter vore forhold ville de om ikke andet være rationelle. Efter at have nået os ville de selvfølgelig skabe kontakt åbenlyst, især når de ved, og det må de, at vi tror på fremmedes eksistens og er forberedt på deres komme. I de udviklede lande ville det ikke være et spørgsmål om et voldsomt kulturchok, skønt der jo nok ville forekomme lette rystelser.

Alt i alt gør antagelsernes antal og radikale natur, der er nødvendige for at gøre ETH til en rimelig forklaring på UFOer, det til en temmelig usandsynlig forklaring.

Rejse i tid

En alternativ hypotese antyder, at rejse i tid er inddraget i sagen; at UFOnauter enten er vore efterkommere eller fremmede fra fremtiden. Her er en anden drabelig antagelse, nemlig at det at rejse i tid er muligt. Robinson har peget på, at tidsrejse, i hvert fald baglæns i tiden, er en perfekt type på et modstridende og umuligt begreb. Det er ikke muligt at akceptere den opfattelse, at en rejse ind i fortiden i den grad kunne forandre nutiden, så noget, der eksisterede, da man tog af sted, ikke var der, når man kom tilbage. Ej heller går han ind for, at rejsende i tid, som iagttager men ikke »rører« fortiden, er rigtige rejsende i tid. De er, siger han, bare synske personer, der kikker bagud! Den afgørende prøve for rejse i tid skulle være evnen til at gøre noget i eller ved fortiden. Rejse ind i fremtiden er ikke mindre paradoksal. Med mindre rejsen er permanent og uigenkaldelig, vender den rejsende, som efter at han har set fremtiden, tilbage til sin nutid for at arbejde på at undgå den fremtid, han har set, og gør derved sin tidsmaskine til bedrageri! For hvordan kunne hans maskine have vist ham en fremtid, som han nu arbejder på at undgå?[12]

Til trods for filosofiske indvendinger mod rejse i tid har Tipler foreslået, at en tidsmaskine kunne konstrueres, baseret på principperne om almindelig relativitet. Men det ville være nødvendigt at bygge maskinen i verdensrummet, og den ville bestå af en massiv cylinder med en radius på 10 km. og en længde af 100 km. Den måtte have en vægtfylde som en neutronstjerne og rotere to gange hvertt millisekund! Trods det mener Tipler, at den kun ville kunne bruges til at sende budskaber til fortiden og ikke længere tilbage end til tidspunktet for maskinens konstruktion[13]. Det forekommer meget usandsynligt, at en sådan maskine nogen sinde skulle blive bygget og umuligt at se, hvordan den kunne forklare UFOer.

Ill.: René Olsen

Hvis UFOerne er fremmede rumfartøjer, må vi formode, at Jorden er under næsten konstant overvågning . . .

At rejse ind i fremtiden med en fart, der er hurtigere end vor sædvanlige hastighed, er en forudsigelse fra Einsteins specielle relativitetsteori. Idet farten nærmer sig lysets hastighed, går tiden langsommere. Faktisk vil rejsende, der benytter meget hurtige fartøjer, komme hurtigere ind i fremtiden, end de som bliver tilbage. Tilsyneladende forårsager en rejse ind i et sort huls meget intense tyngdekraftfelt den samme relativistiske effekt. Den rejsende ser tiden i resten af universet forceret sådan, at når han dukker frem fra feltet, er han langt inde i sin egen fremtid. Gribben kalder den slags rejse »tidsrejse af første grad.«[14]

Nogle tror, at roterende sorte huller, ligesom Tiplers roterende cylinder, giver den teoretiske mulighed for at trænge ind i andre områder af rum-tid. Dette betyder måske, at de kunne bruges til at udforske fortiden, eller hvad Gribben kalder »tidsrejse af anden grad.« Men alene tilfældet ville bestemme, hvor man tog hen, og »hvornår« man tog afsted, og det ville være meget vanskeligt, om ikke umuligt, at komme hjem igen. Hvis UFOer er bemandet med rejsende, som har brugt et roterende sort hul til at gå tilbage i tiden for at udforske vor planet, så kom de tilfældigt tilbage til vor rumtid og ved ikke, hvordan de skal komme tilbage til deres egen rumtid. Under sådanne omstændigheder skulle man tro, at de ville søge åben kontakt med os.

En sådan forklaring på UFOer går ikke kun ud fra, at objekterne er rumtid-fartøjer, der bebos af fremmede eller mennesker fra fremtiden, men at fartøjerne kan rejse gennem rummet for at nå Jorden fra det nærmeste sorte hul, måske Cygnus x-1 6.000 lysår borte. Tydeligvis indeholder tidsrejse-hypotesen flere antagelser end den relativt enkle ETH.

Ej heller reduceres antallet af antagelser ved at bruge hypoteser som hævder, at UFOer kommer fra det indre af Jorden, under havene, andre dimensioner eller parallelle universer. Den psykiske Projektionsteori indeholder den alvorlige antagelse, at menneskehedens kollektive ubevidsthed fysisk kan projicere materielle former! Den mest troværdige af disse fremmede — eller »ukonventionelle« hypoteser, ETH, indebærer så mange antagelser, at den må anses for alt for usandsynligt til at fremkomme med den korrekte løsning på UFO-problemet, mens troværdigheden af de andre »ukonventionelle« hypoteser praktisk taget må være lig nul.

Stillet over for en så stor troværdighedskløft mellem »konventionelle« og »ukonventionelle« hypoteser må det være indlysende, at vi må lede efter forklaringer på trin 3 på kortet. Vi må kun vende os mod forklaringer, der indebærer et stort antal antagelser, når og hvis forklaringerne, der indeholder få antagelser, ikke kan forklare fænomenet. Nogle vil mene, at fænomenerne er uforklarlige i »konventionelle« udtryk, men det afhænger af, hvad der menes med »konventionel.« Hvis der endnu er uidentificerede naturlige fænomener i atmosfæren, kan det måske

Er UFOerne hallucinationer, naturlige fænomener — eller skyldes de besøgende fra rummets fjerne egne?

være, at deres karakteristika virkeligt kan forklare UFO-gåden. I det mindste må denne mulighed overvejes, før man vender sig til hypoteser, som kræver mange flere antagelser.

Et andet kriterium for hypoteser er, om de er videnskabelige eller ej. Popper definerer en »videnskabelig hypotese« som en, der kan vises at være forkert; man kan ikke bevise, at hypoteser er sande, men man kan bevise, at de er falske, og kun de, man vil være i stand til at kunne modbevise, er virkelig videnskabelige. En videnskabelig teori må fremlægge forudsigelser, som kan kontrolleres, og teorier, som ikke kan fremlægge forudsigelser, er uvidenskabelige[15]. Sådanne påstande om, at UFOer skyldes en bestemt årsag, er uvidenskabelige, med mindre det er muligt for en eller anden at bevise, at de ikke skyldes denne årsag.

Hvilke UFO-hypoteser vil man være i stand til at modbevise? Det er klart, at de fleste »konventionelle« hypoteser kan vises at være falske. For eksempel kan det postulat, at et bestemt UFO var en kunstig jordsatellit, modbevises, hvis det blev vist, at der ikke var nogen satellit på den pågældende position på det pågældende tidspunkt. Alle hypoteserne på trin tre skulle kunne frembringe bevislige forudsigelser, skønt hypoteser, som fastslår, at UFOer er et sjældent, naturligt fænomen, kan være vanskelige at modbevise, da man kun kender lidt til fænomenet.

Blandt »fremmed«-hypoteserne på trin 4 er nogle måske videnskabelige. For eksempel kan den teori, at UFOer stammer fra eller har baser på Månen, let modbevises, forudsat omfattende udforskning med satellitter. Enhver teori, som udpeger UFOernes oprindelsessted, kan virkelig betragtes som videnskabelig for så vidt som en udforskning på det punkt kan ventes, når tiden er inde. Men hypoteser, som udpeger oprindelsessted, der på nuværende tidspunkt ligger uden for vor rækkevidde og efterforskning, er mindre troværdige end de, der udpeger let tilgængelige oprindelsessteder. Teorien om den hule jord er videnskabelig, ikke kun fordi den fremsætter en forudsigelse, men fordi det påståede oprindelsessted er så let tilgængeligt. Ydermere er det allerede blevet bevist, at denne teori er falsk[16].

Hvad så med ETH? Denne hypotese kan kun modbevises, hvis vi får fortalt, hvor den fremmede planets nøjagtige placering er, og hvis vi har midlerne til at udforske den. Det ville også være nødvendigt at påvise, at UFOer er rumfartøjer, der stammer fra og ledes af intelligente væsner fra denne planet. Kun hvis alt dette kunne vises at være sandt, kunne det også bevises at være falsk. For øjeblikket har vi ikke midlerne til at lokalisere, endsige udforske nogen ekstrasolar planet, og ETH er altså uvidenskabelig.

Og hvordan modbeviser man den hypotese, at UFOer er tidsmaskiner fra fremtiden eller rumkapsler fra andre dimensioner eller universer? Uden midlerne til at modbevise sådanne begreber kan vi ikke betragte dem som videnskabelige.

The Mufon UFO Journal, februar 1981. / B.S.

REFERENCER;

1. British UFO Research Association: UFO Investigation (A Field Investigator's Haandbook) Rev. ed. Feb. 1979. Appendix 15 — UFO Hypotheses.
2. Greenwell, Richard J.; "theories, UFO" in Story, Ronald D. (ed.) The Encyclopedia of UFOs (New York, Doubleday, 1980). 360-364.
3. Quoted by Dyson in Sagan, Carl (ed) Communication with Extraterrestrial Intelligence (CETI) (Cambridge, Mass. MIT Press, 1973) S. 189.
4. Greenwell, Richard J.; entry in Story op cit, s. 361.
5. Christian, James L. Extra-Terrestrial Intelligence: The First Encounter. (Buffalo, Prometheus Books, 1976) s. 50.
6. Simpson G. G. "The Nonprevalence of Humanoids" in Science 143, s. 769-775 (1964).
7. Sagan, op cit, s. 220.
8. Asimov, Isaac Is Anyone There? (New York, Doubleday, 1967) s. 212/3.
9. Berry, Adrian The Next Ten Thousand Years (London, Cape, 1974) s. 47.
10. Sagan, Carl The Cosmic Connection (London, Coronet Books, 1975) s. 200-203.
11. Ibid, s. 204.
12. Robinson, Guy; "Hypertravel" in The Listener (London, BBC, 1964 Dec. 17)
13. Gribbin, John; "Building a Time Machine" in New Scientist, (Vol. 87 No. 1216, 1980 Aug 28) s. 654-656, describing the theories of Dr. Frank Tipler of the University of Texas at Austin.
14. Gribbin, John; Timewarps (London, Sphere Books, 1979)
15. Popper, Karl; The Logic of Scientific Discovery (London, Hutchinson,rev. ed. 1968)
16. Derr, John S.; "UFOs and the Hollow Earth Theory" in The APRO Bulletin (Nov/Dec 1970)

UDEFRA

To måner over Argentina

Ved Kim Møller Hansen

Den 14. juni 1980 blev et interessant fænomen iagttaget over flere argentinske byer. De mange observationsberetninger, som er meget enslydende, og en serie fotos af fænomenet er undersøgt af de to argentinske organisationer, ONIFE (Organizacion Nacional De Investigacion De Fenomenos Espaciales) og CEFANC (Centro De Estudios De Fenomenos Aereos No Convencionales) samt af dr. Willy Smith fra Center for UFO Studies (CUFOS).

Den flyvende sky

Lørdag den 14. juni 1980 ville tilsyneladende ikke blive en dag anderledes end alle andre, men i virkeligheden blev den det. Da befolkningen i Resistencia (Chaco) og i omegnen var i færd med at købe ind til weekenden eller var sammen med familien efter ugens arbejde og pligter, dukkede et mærkeligt fænomen op på himlen.

Klokken var 10.02. Himlen var klar uden skyer, og man kunne med det blotte øje se noget rundt, der lignede en ring, og som var gasagtig og næsten gennemsigtig. Fænomenet var mørkt i midten og de ydre kanter var mere svage, og det bevægede sig fra syd imod nordøst i samme højde som ruteflyene, som om det benyttede en bestemt flyrute.

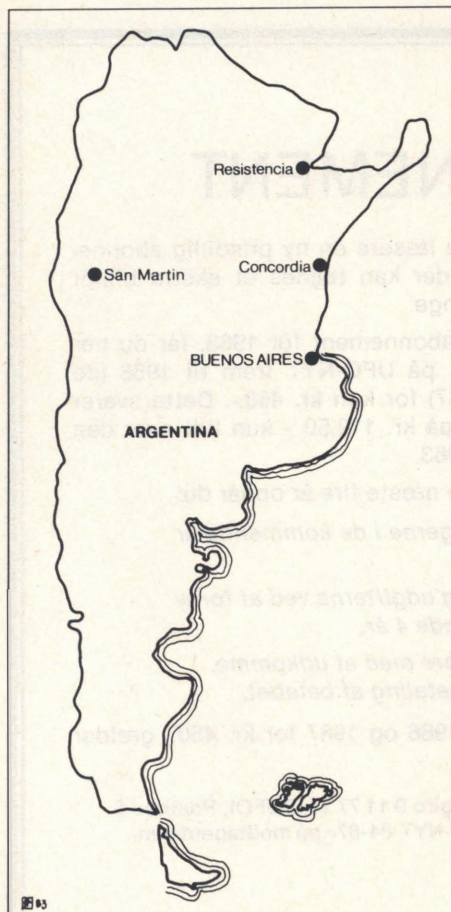
»Den flyvende sky« som folk straks kaldte det, fløj med ret stor hastighed, og dets størrelse var tilsyneladende som to fuldmåner.

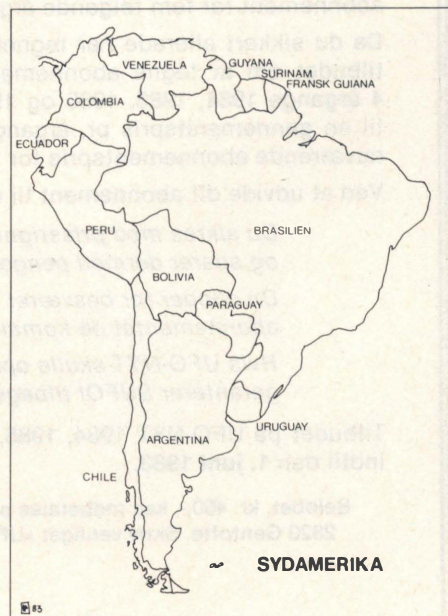
ONIFE oplyser, at på denne dato var månen i første kvarter i tiltagende og klart synlig. Tager man som referencepunkt det ukendte fænomen — så var månen højere oppe. Da fænomenet passerede over Resistencia, kom der ikke nogen lyd fra det, og der var heller intet kraftigt lys. Fænomenet så snarere ud til at være belyst af det svage skær fra månen. Fænomenets passage varede ifølge nogle vidner nogle minutter, ifølge andre op til ti minutter.

I hvert fald, når man tager observationsvinklen fra de forskellige vidner og afstanden i betragtning, kan man retfærdiggøre vidnernes forskellige opfattelse af fænomenet.

Fænomenet var synligt for tusinder i området den 14. juni 1980 først på aftenen.

Da det er umuligt at gengive alle vidnesbyrd, har ONIFE udvalgt nogle, som er de mest interessante. Ligeledes gengives en tegning af genstanden over Resistencia. Den er tegnet af en af ONIFE's medarbejdere, Jorge Emiliano Patino.

Kort over Argentina med de i artiklen nævnte byer. Se vedlagte skitse.

Flight 740

ONIFE's medarbejder Osvaldo Sanchez fortæller: *»Som sædvanlig be-*

fandt jeg mig den 15. juni 1980 i en afdeling af politikontorerne ved Politiet i Chaco, da der i det samme nærmede sig en person, som i øvrigt vidste, at jeg er i en organisation, der har med UFO'er at gøre. Han sagde: »Assistent Sanchez, jeg har en interessant oplysning til Dem«. Manden var Carlos Angel Chiessanova, overassistent ved politiet i Chaco og en mand på 60 år, flittig, intelligent og med et godt ry. Chiessanova fortalte mig følgende: »Jeg ved ikke, om det har nogen betydning, men jeg fortæller det under alle omstændigheder. Lørdag (14.6.80) rejste jeg hjem fra Buenos Aires med flight 740 fra det argentinske luftfartsselskab. 15 min. før ankomsten til Resistencia, lod kaptajnen sin stemme høre over højtaleren.

Han sagde til passagererne, at de skulle se ud af vinduerne til venstre, for der kunne de se et mærkeligt fænomen på højde med månen. Selvfølgelig prøvede vi alle at kigge ud, og vi kunne se en ringformet genstand, der var mørk i midten, og som var omgivet af en kappe af gennemsigtige skyer. Den bevægede sig i en ret bane, idet den efterlod en tynd, men tydelig stribe, som næsten straks forsvandt.«

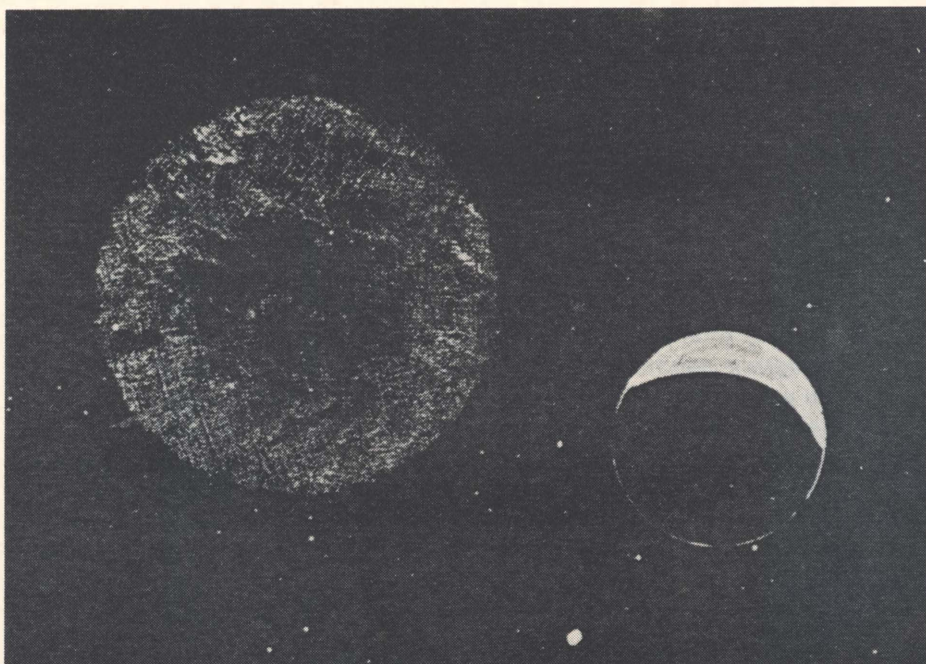
Det må tilføjes, at ingen af passagererne følte panik eller nervøsitet, hvad også Chiessanova sagde. De kiggede ud af vinduerne af nysgerrighed, og derefter begyndte snakken ellers.«

Den undersøgelse, som ONIFE foretog, viste, at flyet, et Boeing 737 fra det argentinske luftfartsselskab, mærket LVJNE, foretog flyvning nr. 740 med 65 passagerer om bord og med L.A. Langhoff som kaptajn. Flyet var taget fra lufthavnen Jorge Newbery klokken 17.40, og det landede i den internationale lufthavn i Resistencia kl. ca. 19.00 lørdag den 14. juni 1980.

Rapport fra den internationale lufthavn ved San Martin

Medlemmer af ONIFE-CHACO interviewede den 19. juni 1980 et vidne, der kan bedømmes som »seriøs og upartisk«.

ONIFE-CHACO: *Kan De give mig Deres navn?*

Det sky-lignende fænomen over Resistencia tegnet af Jorge Emiliano Patino.

Vidnet: *Jeg hedder Pablo Flores, argentiner, 45 år, gift og har to børn.*

ONIFE-CHACO: *Hvad er Deres beskæftigelse?*

Flores: *Jeg har arbejdet som civil ansat i det argentinske luftvåben siden jeg var 30 år, og har en stilling som forvaltningschef.*

ONIFE-CHACO: *Hvad skete der for Dem den 14. juni 1980?*

Flores: *Den dag var jeg ikke på arbejde, men jeg så, hvad der skete, fra mit hjem. Klokken var syv hen under aften, og det var ved at være ret mørkt. På opfordring fra*

Dette foto er tilsendt SUFOI af ONIFE, der imidlertid ikke oplyser, hvorvidt det er taget af en person i Resistencia, eller om det er et foto fra Norberto Castro's serie.

en anden person kiggede jeg op i luften, og der så jeg en kreds af damp eller skyer, og den fløj med betydelig hastighed fra sydøst imod nord-nordøst. Det så ud til, at den fløj meget højt, og det mærkelige var, at det ikke var en sky, for himlen forekom skyfri, og man kunne tydeligt se månen, som var i tiltagende. Det var heller ikke et fly eller nogen anden kendt flyvende genstand. Observationen varede kun et minut.

ONIFE-CHACO: *Hr. Flores, da De har en vis erfaring som følge af Deres arbejde, og da De er vant til at iagttage himlen, tror De så, det kunne dreje sig om et UFO, et specielt fartøj eller et atmosfærisk fænomen?*

Flores: *Nuvel, for det første blev det sagt overalt, at det var et meteorologisk fænomen, kendt som skyer af is, men senere forkastedes dette af meteorologerne, som ikke kendte fænomenets oprindelse. I dette område findes der ikke astronomiske observatorier, som har passende kapacitet til at fælde en dom, og jeg tror selv, at det objekt jeg så, bevægede sig i de nederste lag af vores atmosfære.*

ONIFE-CHACO: *Hr. Flores, har De mere at tilføje?*

Flores: *Ja, alle mine arbejdskammerater var den næste dag enige med mig, hvad angår UFO'et — også de som var ansat ved Austral Luftfart, og de som var i de meteorologiske afdelinger og ved vejrtjenesten. Generelt var de af samme mening som jeg.*

Rapport fra den vagthavende i kontroltårnet i den internationale lufthavn i San Martin.

For at runde rapporten af vedrørende objektet som overfløj lufthavnen i denne by, bringes her ONIFE's interview med et vidne, som i kraft af sit arbejde og ansvarsområde er et vigtigt vidne. Det drejer sig om den 35-årige Osvaldo Andriani, argentiner og operatør ved kontroltårnet i lufthavnen i Resistencia. Andriani sagde følgende ved henvendelsen:

»Ja, jeg havde faktisk vagt den lørdag i kontroltårnet. Et fly fra det argentinske luftfartsselskab var landet få minutter tidligere, og et fly fra selskabet Austral med nr. 047, var ved at starte med retning mod Rosario og Buenos Aires. I det samme blev vor opmærksomhed fanget af en ringagtig form, der med det blotte øje syntes at ligne en sky, og som så ud til at følge en kurs fra syd mod nordøst. Synet af denne genstand var naturligvis usædvanligt, for vi havde klart vejr omkring kl. 19.00 med udmærket sigtbarhed, og i de minutter, som det tog »skyringen« at passere, nåede jeg at påkalde mig kaptajnens opmærksomhed i flyet fra selskabet Austral, og jeg lod ham vide, at han skulle gå i luften og ikke ændre nogen manøvrer. I det samme forsvandt objektet som i øvrigt ikke på noget tidspunkt havde mistet sin perfekte runde form. Ingen af os, hverken teknikerne eller de ansatte ved vejrtjenesten så den mere.

Jeg må fortælle, at grundet de 15 år jeg har været ved kontroltårnet tør jeg sige, at det som skete i Resistencia og store dele af landet, ikke var noget kendt, det vil sige, det ikke var et meteorologisk fænomen eller en sindrig flyvemaskine fabrikeret af et menneske. Både med det blotte øje og i kikkert var det en rund sky, som var mørkere eller mere kompakt i midten. Den udsendte ingen støj og intet lys, men den havde fart og gav indtryk af at følge en rute.«

En russer på spil.

Fænomenet blev også observeret 400 km syd for Resistencia i byen Concordia (Entre Rios), hvor det lykkedes Norberto Castro at tage 10 sort/hvide billeder af det med sit Ricoh-kamera. Billederne og observationsberetninger fra samme aften er undersøgt af CEFANC. CEFANC mente efter en foreløbig undersøgelse, at den kugleformede »sky« kunne være en såkaldt test-sky af natrium eller barium opsendt af det argentinske rumfartsagentur CNIE (Comisión Nacional de Investigaciones Espaciales).

Sådanne test-skyer sendes ud fra raketter for at studere ioniseringsforhold og magnetfelter i den øvre meget tynde del af atmosfæren. Test-skyer har tidligere givet anled-

Kontaktkopi, der viser 6 af de 10 billeder, det lykkedes Norberto Castro at tage i Concordia, Entre Rios, lørdag den 14. juni 1980 klokken ca. 19.00.

ning til meldinger om UFOer.

CEFANC foranledigede Norberto Castro's billede undersøgt hos dr. Willy Smith (CUFOS).

SUFOI har spurgt dr. Smith, hvad hans undersøgelser viser, og svaret kom den 20. oktober 1982.

Dr. Smith skriver:

»På grundlag af adskillige fotografiske optagelser taget af Norberto Castro i Concordia, Entre Rios, har jeg været i stand til at lave en del beregninger og anslå objektets hastighed. Ved at bruge rækkefølgen af billederne og observationstiden som angivet af vidner helt op til 2100 km væk, er jeg nået frem til en hastighed på 1-2 km/sek. Skyen udvidede sig, spredtes og mistede højde. Der er helt bestemt en sammenhæng mellem denne sky og den russiske satellit KOSMOS 1188. Selve satellitten kunne ikke ses, så skyen er frembragt af rakettens 4. trin eller måske et eksplosivt eksperiment udført samtidig med at det 4. trin udbrændte. Skyens farve udelukker muligheden for en natrium- eller barium-sky. Satellitbanens hældningsvinkel og andre data viser med sikkerhed, at satellitten er blevet opsendt fra Plesetsk. Andre observationer fra samme dato kan have en helt anden årsag og undersøges stadig. På samme måde var en skyformation observeret den 31. oktober 1981 tilknyttet den russiske satellit KOSMOS 1317. Dette UFO blev således også et IFO«.

De mange observationer af den kugleformede hvide sky har således en naturlig forklaring. Det er interessant at se den fine overensstemmelse mellem vidnernes beskrivelse af fænomenet, tegningen af fænomenet og Norberto Castros fotos.

Denne veldokumenterede sag fra Argentina er iøvrigt *ikke* typisk for observationsberetningerne fra landet. Argentina — og Sydamerika iøvrigt — er vel især kendt for nærobservations-rapporterne og humanoid-beretningerne.

CEFANC, der er en meget ung organisation dannet i februar 1980, oplyser, at kun få af de utallige CE III-beretninger, der cirkulerer i Argentina, er veldokumenterede. CEFANC har defor bl.a. sat sig for at kulegrave nogle af disse gamle sager, især den argentinske UFO-bølge fra 1968. CEFANC's undersøgelsesresultater vil blive offentliggjort i tidsskriftet UFOLOGIA, ligesom vi her i UFO-NYT vil følge udviklingen indenfor den argentinske UFO-forskning.

Norberto Castro's 9. foto af fænomenet (den runde tågede klat), som ifølge dr. Willy Smith skyldes undergangen af det 4. trin fra satellitten KOSMOS 1188. Den lange hvide aftegning er Månen. — Kamera: Ricoh single TLS Reflex. Filmtype: Agfa 100 ASA. Credit: CEFANC.

Kilder:

1. Cuarta Dimensión, sept. 1981. Oversat af Elsa Kaufmann.
2. Korrespondance SUFOI/CEFANC, februar 1982.
3. Korrespondance SUFOI/ONIFE, juni 1982.
4. Korrespondance SUFOI/Dr. Willy Smith (CUFOS), oktober 1982.

Denne mærkelige sky over Californien forårsagede også flere beretninger om ufoer. Det er en natrium-testsky opsendt med en Aerobee-Hi-Hi-raket fra Holloman Air Force Base i New Mexico den 26. november 1957. Den orange testsky skulle bruges i nogle radiokommunikationsforsøg og kunne ses over store dele af det sydvestlige USA. Credit: United Press Telephoto.

OBSERVATION

China Lake, Californien

En professionel observation

Type: CE 1 - 2
Dato: 18. januar 1966
Tidspunkt: 16.55 PST (lokal tid)
Vidner: 2
Sted: China Lake, Californien

En civilansat ved China Lake Naval Ordnance Test Station i Californien (et sted hvor flåden afprøver nyt materiel) har fundet denne UFO-rapport frem, — den er omkring 16 år gammel, (den var syltet i arkiverne, og under hvilke omstændigheder den blev fundet frem, vides ikke). Rapporten er uklassificeret og blev måske arkiveret, uden man gjorde noget ved den.

Da rapporten kommer fra et af søværnets forsøgsområder, kommer man uvilkårligt til at tænke på, om det drejer sig om et hemmeligt våben, for sådanne steder er det ofte sådan, at den højre hånd ikke ved, hvad den venstre laver. Men kendte vi til noget lignende i 1966?

Rapporten, som nåede CUFOS ad snørklede kanaler, følger her i sin oprindelige professionelle form.

»Tirsdag den 18. januar 1966 kl. 16.55 lokal tid observerede to civilansatte ved Naval Ordnance Station et UFO ved Baker Range. Det ene af vidnerne stod på et fikspunkt, der var placeret omkring 117° vest, 35°52' nord og 915 meter over havet og brugte en Wild T-3 teodolit til kortlæsning af nogle punkter i området. To af målene var på linie med BIC flyveruten, det ene var et blinkfyr omkring 7,5 km borte på den anden side af en gammel lavaforkomst.

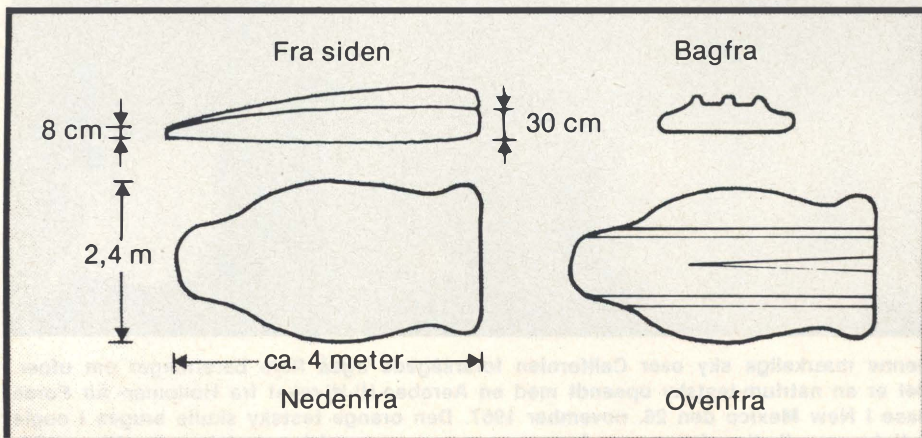
Den ene foretog målinger med teodolitten, og den anden registrerede dem. Den først omtalte hørte noget støj, som han beskriver som både 'en slags summen' og som et jetfly, der passerer i stor højde. Han så op og fik øje på UFOet, som fløj lige mod ham i en vinkel på mellem 35 og 40° fra nord. UFOet passerede lige over hovedet på ham (som opmålere mente de sandsynligvis 'lige over hovedet', da dette udtryk ellers ofte bruges i flæng af lægmand), i en højde, der var meget mindre end 45 meter. Objektet drejede let mod øst, mens det dykkede jævnt, til det var 2-3 meter over jordoverfladen, som det så fulgte (se tegning).

Da objektet havde passeret den første observatør, løsnede han teodolittens højdelås og rettede teleskopet med 40 ganges forstørrelse mod UFOet og fulgte det, mens det fløj langs jorden, og til det blev skjult bag lavaen omkring 3 km. borte.

Begge observatører udtalte samstemmende, at objektets hastighed, da det passerede dem, var på omkring 250 km./t., og at det var matsort. Der blev hverken set kontrolsystemer eller lys (se skitse). Den første observatør beskriver objektet som meget smukt m.h.t. såvel form som bevægelse. Der kom ingen støj fra det (bemærkelsesværdigt for et fly kun 50 meter borte). Der mærkedes ingen varmeudvikling. Begge mænd var enige om objektets størrelse, og at bunden var flad.

Den første observatør var i nogen grad uvillig til at fortælle, at han havde set 'kølvand' bag UFOet. Det var som om bagenden påvirkede den omgivende luft, noget i retning af, som når et fly 'smider brændstoffet'. Det lignede mest en af de luftstrømme, man ser i en vindtunnel. Hans betænkelighed kom sig af, at han mente, det var umuligt at se turbulencer og chokbølger med det blotte øje.

Mændene forsøgte straks at rapportere det sete til basen ved hjælp af radioen. Den radiooperatør, som

Objektet fra China lake ses her tegnet fra alle sider, med de mål vidnerne opgav.

modtog deres opkald, hørte det som meget forvrænget, som om det blev jammet, kun nogle få ord kunne opfattes. De kunne dog uden besvær høre basen, selv om deres meddelelser fortsatte med at være forvrængede en tid endnu. Da det ikke lykkedes dem at få forbindelse via radioen, forsøgte de at starte bilen, dog uden held, startmotoren kunne med nød og næppe dreje motoren rundt, og den ville ikke starte.

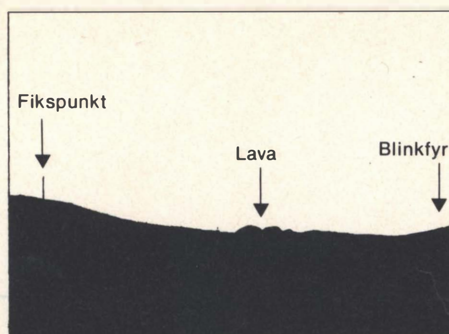
De besluttede sig til at gøre teodolitmålingerne færdige og de gjorde det på omkring fem minutter og pakkede så deres grej. De skubbede bilen ned ad bakken for at få den startet. Den gik dårligt, mens de kørte ned til lavaen for at tage nogle observationer der. Der var, siden UFOet passerede, gået mindre end 20 minutter.«

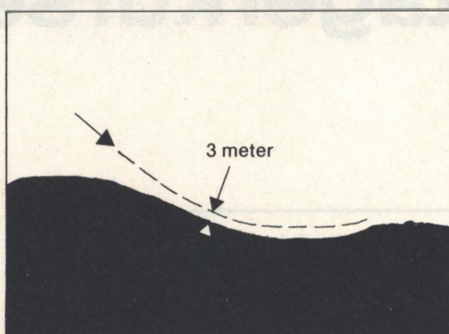
Det vides ikke hvem, der skrev rapporten, men det kunne meget vel have været observatørerne, som så skrev i tredie person, for at gøre den mindre direkte og personlig. Rapporten fortsætter med noget, der meget vel kan være relevant:

»Efter overflyvningen var det nødvendigt at indstille teodolitten igen. Den var flyttet 5 gradinddelinger mod vest. Operatøren fastholdt hårdnakket, at han ikke havde brugt så mange kræfter, så han kunne være skyld i denne fejlindstilling. Instrumentets lod var stadig placeret over det rette sted i fikspunktet. Hvis han havde skubbet til trefoden, ville loddet ikke fortsat have været rigtigt placeret. Hans erfaring med opmålingsopgaver og den kendsgerning, at det ikke var nødvendigt at bevæge teodolitten for at følge UFOet i teleskopet gør yderligere, at det er meget usandsynligt, at han har brugt mange kræfter på instrumentet. Der er ingen sandsynlig forklaring på ændringen i tyngde reference indikatoren, luftboblen er i en væske i et lille glas.

Det er meget sandsynligt, at de anslåede værdier for objektets størrelse, højde og hastighed er nøjagtige, da disse opmålere er vant til at vurdere og måle ting og afstande. Deres hæderlighed er hævet over enhver tvivl.«

Hvad var det? Et svindelnummer anbragt i arkiverne for at samle støv i årevis? Eller, nok mere

sandsynligt, en rapport lavet i god tro og af pligtfølelse, afleveret til højere autoriteter, som så stille og roligt arkiverede den? Jeg har talt en del med den civilt ansatte, som opdagede rapporten og sendte den til en onkel i New York, som så sendte den her til Centret (Center for UFO-Studies). Jeg har lært en del af denne historie. Rapporten var arkiveret, og den ansatte fortæller mig, at da han opdagede den, lod han den i god tro gå videre med det håb, at nogen på basen ville bringe den for højere autoriteter indenfor regeringen. Tilsyneladende skete intet. Centret vil forsøge, at bore lidt dybere i sagen, men 16 år er gået, og sporet er blevet koldt. Dukker der noget nyt op om denne sag, vender vi selvfølgelig tilbage til den.

Oversættelse
Flemming Rasmussen

Kilde:
International UFO Reporter, marts 1982, vol. 7, nr. 2.

AKTIVITETER

Rapportoptagerkurser 1982

Ved Per Andersen

SUFOI lægger stor vægt på en landsdækkende indsamling af rapporter om formodede ufoer. De personer, der indhenter sådanne oplysninger, kaldes rapportoptagere, og det er vigtigt, at de har et grundigt kendskab til, hvordan man optager rapport. Derfor blev der igen i 1982 afholdt kurser for rapportoptagere.

»God dag, jeg kommer fra Skandinavisk UFO Information, og jeg kunne tænke mig at høre lidt om den observation De havde sidste fredag. . . «

Mange gange om året står SUFOI's rapportoptagere i denne situation, hvor de i løbet af få timer skal snakke med en person, som de oftest slet ikke kender, og skal i løbet af den korte periode, der er til rådighed, forsøge at få så mange informationer som muligt at vide om en formodet UFO-oplevelse.

De fleste personer tror, at det er en rimelig nem opgave at optage en rapport, men i virkeligheden er det en yderst kompliceret og vanskelig affære at komme i gang med.

At optage rapporter kræver en viden om en lang række emner, og derfor startede en gruppe personer fra SUFOI i 1981 en serie af kurser for rapportoptagere, der i november 1982 blev fulgt op af yderligere to kurser. Selv om disse kurser arrangeres af personer fra SUFOI, er de dog åbne for deltagere fra alle UFO-organisationer i Danmark. Traditionelt er ca. halvdelen af deltagerne på kurserne fra SUFOI og den anden halvdel fra FUFOS.

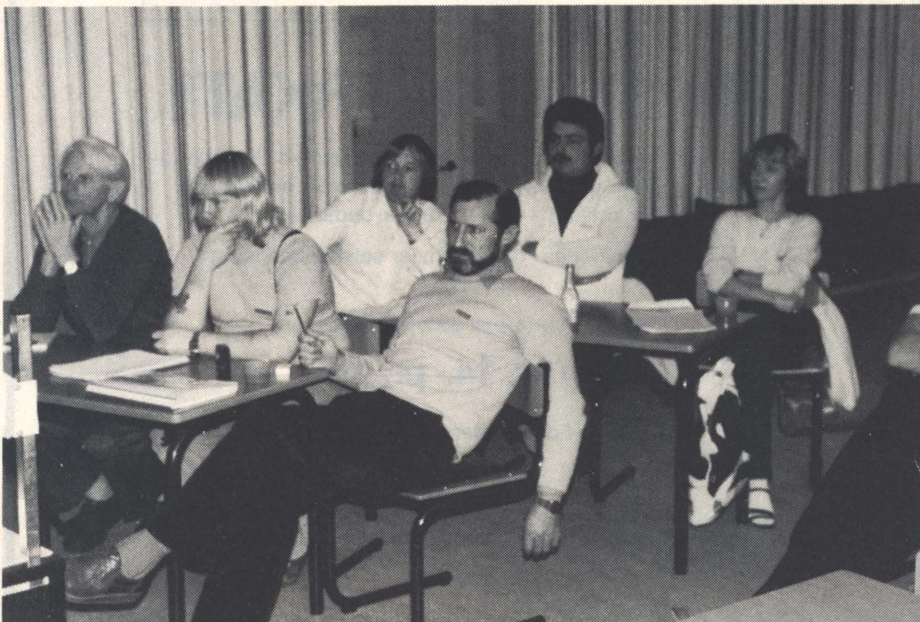

Foto: Kim Møller Hansen

Et udsnit af deltagerne ved kursus B i Ringsted.

Kurser i to niveauer

I november sidste år blev der afholdt to weekendkurser, mens to andre måtte aflyses på grund af for lav tilmelding. I modsætning til i 1981 var de to kurser af hver sin type. Der blev i Fredericia den 6-7. november afholdt et kursus af type A, som er det såkaldte grundkursus. Denne kursustype er identisk med de fire kurser, der blev afholdt i januar/februar 1981, og der kræves ingen forudsætninger for at kunne følge dem. Kurset anbefales ikke alene til personer, der ønsker at komme i gang med at optage rapporter, men også i høj grad til personer, der blot kan tænke sig at snuse lidt til, hvordan UFO-arbejdet egentligt foregår.

Den anden kursustype, kursus B, der blev afholdt i Ringsted den 27-28. november, er en ny overbygning til kursus A, og denne kursustype blev her afholdt for første gang. For at kunne følge kursus B, er det en forudsætning, at man har fulgt et af grundkurserne.

Fælles for begge typer kurser er, at de beskæftiger sig med en række vigtige emner, der indgår ved en rapportoptagelse.

At snakke med folk

Det er sjældent, at man efter en observation ligefrem har fysiske spor fra et formodet UFO, og derfor er det eneste tilgængelige »spor« vidnets erindring om det oplevede fænomen. Rapportoptage-

rens vigtigste opgave er derfor at indhente informationer hos den eller de vidner, der har set fænomenet.

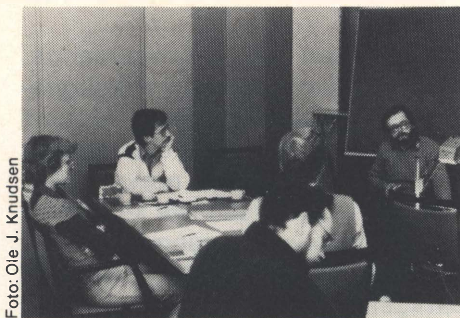
For at indhente oplysninger om en observation, må rapportoptageren altså snakke med observatørerne. Vi kan allesammen uden problemer sludre med hinanden om UFO-observationer, men situationen er en helt anden, når man skal sikre sig, at få så præcise og fyldestgørende oplysninger som muligt. Vi kender allesammen begrebet »at lægge folk ord i munden«, og det er en af de farer en rapportoptager skal passe på, når han eller hun er ude at optage rapport. Spørgsmål som f.eks. »objektet var da grønt, ikke?« kaldes for ledende spørgsmål, og gennem både instruktion og praktiske øvelser bliver rapportoptagerne på kurserne opøvet i at undgå sådanne spørgsmål.

Andre aspekter ved det »at snakke med folk« bunder i den omstændighed, at folk er meget forskellige at snakke med. Denne omstillen mellem at snakke med forskellige personer, er også vigtig ved rapportoptagelsen. Hvad gør man f.eks. i en situation, hvor observatøren snakker uafbrudt, og man ikke kan få indført et ord? Eller hvis vidnet kun svarer med enstavelsesord — hvordan undgår man så at stille ledende spørgsmål? Eller hvis observatøren er 100% overbevist om, at der har været tale om et rumskib fra Venus, mens rapportoptageren kan se, at det må have drejet sig om et fly — hvordan klarer man en sådan situation?

Disse forskellige problemer ved det at snakke med folk — at stille de rigtige spørgsmål og få så meget konkret at vide som muligt — kaldes for »interview-teknik«. Dette begreb udgør et vigtigt punkt på kurserne, hvor man bl.a. gennem øvelser bliver optrænet i at »interviewe«.

Alle disse skemaer

Rapportoptageren er ikke på helt bar bund, når der skal interviewes, for i Danmark har vi en række standardskemaer med spørgsmål. Disse skemaer skal rapportoptageren sikre sig at have fået tilstrækkelig information til at kunne udfylde. Foruden et omfattende hovedskema, er der tillægsskemaer, der

Foto: Ole J. Knudsen

Torben Birkeholm forklarer en detalje ved overhead-fremviseren (Fredericia, 6-7. november 1982).

Foto: Ole J. Knudsen

Et udsnit af deltagerne ved Kursus A i Fredericia.

Foto: Kim Møller Hansen

Jørgen Bengtvig (med ryggen til) leger observatør under en interview-øvelse.

bringes i anvendelse ved særlige tilfælde, f.eks. når vidnet også har fotograferet det fænomen, der er blevet iagttaget.

For at kunne udfylde skemaerne, er det selvfølgelig en forudsætning, at rapportoptageren faktisk er klar over, hvilke spørgsmål der er i skemaerne, og ikke mindst, hvad de enkelte spørgsmål betyder. Er man ikke klar over dette, hænder det desværre nogle gange, at skemaet bliver udfyldt på en måde, som det ikke var meningen med det. Når man så efter et stykke tid finder rapporten frem fra gemmerne, f.eks. for at databehandle den i Projekt UFODATA, bliver de anførte svar taget for gode varer, og man får derved et mere eller mindre forkert indtryk af det, der er observeret.

I det hele taget er det vigtigt, at en given rapportoptagelse resulterer i en skriftlig dokumentation — rapport — over alt, hvad der kan siges om observationen. Man må huske på, at rapporten er et vigtigt dokument, der skal gemmes i mange år som bevis på, hvad der skete under observationen.

Vi har i SUFOI's arkiver rapporter tilbage fra bl.a. 1958, men disse er ofte mangelfulde. Dette skyldes blandt andet, at den daværende rapportoptager ikke tænkte så meget på rapporten som dokument, men blot som en slags huskeseddel. Han havde jo alle detaljerne i hovedet, og det var tilstrækkeligt for ham. Men i dag, når vi finder en sådan rapport frem, er den datidige rapportoptager sandsynligvis ikke i foreningen mere, og vi må da støtte os til de sparsomme notater, der blev optegnet i '58.

Det skulle nu være klart, at »alle disse skemaer« er væsentlige, sammen med mange andre former for dokumentation, der bør forefindes ved en rapport. Det udgør stort set det eneste grundlag vi har for den videre forskning i UFO-fænomenerne. Derfor hedder et vigtigt punkt i kursusprogrammet også »Udfyldelse af skemaer og anden dokumentation«.

Var det et fly?

Det er ikke bare rapportoptagernes opgave at *indsamle* oplysningerne om en given observation, men også at *vurdere* de indsamlede informationer. Dette indebærer ikke kun at vurdere mængden og kvaliteten af de rapportens data, men også at forsøge at identificere det sete som noget kendt. Det er en af SUFOI's opgaver, at »opklare« så mange observationer som muligt ved naturlige fænomener. Ikke for at mane UFOerne til jorden, som nogle misforstår det til at være, men simpelthen fordi vi gerne vil være sikre på, at hvis noget kaldes for et »UFO«, så har det virkelig været noget, der ikke kan forklares. Disse forsøg på at identificere det, der er observeret, bliver desværre ikke altid taget venligt op af vidnerne (»når jeg endelig har set et UFO, skal man ikke komme og fortælle mig, at det bare var et fly«), og heller ikke altid af andre UFOloger.

Men når nu observatøren ikke

selv har kunnet identificere det sete, hvad jo er tilfældet, når man henvender sig til en UFO-forening, så må det jo være et UFO! Sådan siger nogle, men mange års erfaring har lært os, at vi allesammen — også UFOlogerne — kan blive snydt af et i øvrigt kendt fænomen, specielt når det ses under usædvanlige omstændigheder. Hertil kommer, at der er naturlige fænomener, der optræder så sjældent, at kun de færreste er fortrolige med dem — nordlys, kuglelyn og drager med lys, for at nævne nogle få.

Arbejdet med rapporterne i SUFOI viser, at mindst omkring 90% af de henvendelser, vi modtager fra folk, drejer sig om naturlige fænomener, og mange er da også glade for at få en forklaring på det, de har set. Det er en af rapportoptagerens opgaver at hjælpe til ved dette opklaringsarbejde, eftersom han eller hun jo er nærmest kilden for oplysningerne.

For at rapportoptageren kan være i stand til at identificere en rapport, hvis der i virkeligheden har været tale om et kendt fænomen, må vedkommende naturligvis have kendskab til de former for fænomener, der kan optræde i naturen, og hvordan de kan se ud under usædvanlige omstændigheder. Under kurserne for rapportoptagere gives derfor viden om naturlige fænomener, samt hvordan det egentlige opklaringsarbejde kan foregå.

Ekspert

Som det kan ses af ovenstående, skal rapportoptageren i virkeligheden være mere eller mindre ekspert på mange områder. Ud over de emner, der allerede er nævnt, skal man desuden også have kendskab til f.eks. hvilke hjælpemidler man kan benytte sig af under rapportoptagelsen (kompas, vinkelmåler, båndoptager m.v.), hvilke etiske regler man som rapportoptager bør overholde og meget mere. Så det *er* rent faktisk en kompliceret affære at optage rapporter.

Gennem disse kurser for rapportoptagere er det vores mål at give deltagerne et minimum af kendskab til de mange emner. Dette gøres til dels gennem foredrag, til dels gennem praktiske øvelser, hvor deltagerne selv får lejlighed til at forsøge at optage en rapport, og endelig gennem diskussioner i grupper, hvor man sammen med kursets instruktører gennemgår og kommenterer forløbet af de praktiske øvelser.

Ialt 23 personer deltog i de to kurser, der blev afholdt i november 1982, og lægges dette tal sammen med tallene for kurserne i 1981 fås, at der nu ialt er omkring 50 rapportoptagere i Danmark, der har gennemgået grundkurset, mens omkring 10 af disse desuden har gennemgået det videregående kursus B.

Det generelle indtryk er, at deltagerne i det store og hele er tilfredse med disse kurser, men kurserne vil selvfølgelig blive videreudviklet, bl.a. på grundlag af de forslag til forbedringer, som deltagerne gav. Samtidig er det vores håb, med tiden at kunne udbygge kursusprogrammet med yderligere kursustyper. Det kræver dog, at deltagergrundlaget er i orden — at der er tilstrækkelig mange, der er interesseret i at deltage i kurserne.

Hvornår den næste række kurser vil blive afholdt, kan i øjeblikket ikke siges med bestemthed. Man må huske, at der er tale om fritidsarbejde for instruktørerne, og at der kræves en planlægning i mindst et halvt år forud for kurserne.

Hvis nogen blandt læserne skulle have lyst til at hjælpe til med rapportarbejdet, kan dette lade sig gøre, også selv om man endnu ikke har deltaget i noget kursus for rapportoptagere. Man kan da henvende sig til den nærmeste lokale repræsentant eller lederen af Rapportsektoren, Torben Birkeholm. Adresserne står forrest i bladet.

Foto: Kim Møller Hansen

Per Andersen (med ryggen til) bliver udsat for en ihærdig udspørgen under en rapportøvelse (Ringsted, 27-28. november 1982).

HILLS BORTFØRELSE

Fantasi eller virkelighed

Af Rudy de Groote

I UFO-NYT nr. 6, 1981 bragte vi Betty og Barney Hills klassiske UFO-oplevelse fra 1961 og omtalte bl.a. den tvivl, der er blevet rejst fra flere sider om, hvorvidt bortførelsen virkelig har fundet sted eller er et fantasiprodukt.
På grundlag af de seneste års debat angående Hill-sagen og Betty Hills senere talrige UFO-observationer samt hendes udtalelser ved amerikanske UFO-kongresser, har den belgiske UFO-forsker og redaktør for tidsskriftet UFOINFO skrevet denne artikel.

I Betty og Barney Hill sagen er der en del dunkle punkter. Noget tyder på, at dette tilfælde kan være fantasi. De undersøgelser og konklusioner, der er baseret på den detaljerede hypnoserapport, bliver derfor meningsløse.

»At basere en undersøgelse på et så løst grundlag er som at bygge et hus på et spinkelt fundament... Og lige så ubrugeligt.« Skriver Peter Hill (1). Jeg så i et nummer af Journal TAP en artikel af Anthony Pace om Hill bortførelses-tilfældet. Denne artikel, tror jeg, er bygget på et lige så skrøbeligt grundlag (2). Enhver UFOlogisk undersøgelse står og falder med de anvendte data. Dette er i hvert fald sandt ved de såkaldte bortførelsestilfælde. Hvis man tager de beskrevne detaljer for gode varer, har de forskellige forfattere bragt et stjernekort og zeta reticulanernes mulige fysiologi frem. Mr. Pace bringer et sammendrag af disse værker. Der er imidlertid god grund til at antage, at Hill-sagen indeholder for mange dunkle punkter til, at den kan bruges til så vidtrækkende formodninger.

Vidnet
For det første er der vidnet. Det er indlysende, at Betty spiller en betydende rolle i hele sagen. Det er lige så indlysende, at Betty ikke er en helt almindelig kvinde.

Berthold Eric Schwarz, overlæge ved hjerneforskningslaboratoriet på Essex Amtsygehus, Cedar Grove, New Jersey, USA, gennemførte en meget gennemgribende undersøgelse af Bettys personlighed. Det kom her frem, at de mærkeligste PSI fænomener havde vist sig i nærheden af Betty næsten hele hendes liv: poltergeistfænomener af alle slags, psykiske hændelser, mystiske helikoptere, mærkelige besøgende, mystiske telefonopringninger o.s.v. Tillige med, havde hele hendes nærmeste familie (forældre, søstre brødre, niecer og nevøer) haft UFO-observationer (3).

I en lige udkommet bog skriver Allan Hendry fra Hyneks Center for UFO Studies: »Barney Hill døde i 1969, men Betty Hill kunne helt klart stå på egne ben og har altid påvirket mig med sin elskværdige væremåde og selvsikkerhed over for skeptikerne. Tidligt i 1977, da vi forberedte vor medvirken i et lokalt Chicago TV-show, fortalte Betty Hill, dengang 57 år, mig, at hun fortsat observerede UFOer, op til mellem 50 og 100 på en nat et »specielt sted« i New Hampshire. Hun fortalte også andre historier om robotter, hendes nabos kats levitation og «krigeriske« UFOer, som brændte lakken på hendes bil, da hun ikke forlod området så hurtigt, som de ønskede. Jeg er glad for, at disse påstande blev bragt i de landsdækkende nyheder i oktober 1977, da jeg ikke ønskede at være den eneste, der havde fået alt dette at vide.

En del UFO-rapportoptagere har været med Betty Hill på hendes specielle sted, for kun at kunne bekræfte, at det hun kalder for »UFOer«, blot er fly og gadelygter. Hun har endda lavet en efterligning af det stjernekort, som hun påstår at have set hos UFOnauterne, og opsat det på marken. Dette stjernekort er lavet af et stykke krydsfiner med målene 1,2 ×2,4 m. og julelyspærer. Derefter opdagede hun meget sigende, at de pærer, der viser de fremmedes »hjemstjerne«, tit på mystisk vis bliver fjernet.«(4).

Og som Hendry ganske rigtigt spørger: »Hvad skal vi gøre med den slags oplysninger? Skal vi tillade, at de skal kaste et dårligt lys over de oprindelige oplysningers UFOlogiske vederhæftighed, eller skal vi påstå, at den første oplevelse var »rigtig« og at traumaet har gjort CE-3 vidnet »overfølsomt«?

Rapportens detaljer
Vi må også huske, at alt vedrøren-

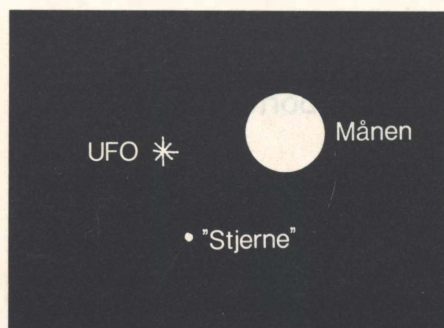
de bortførelsen først kom frem under en senere tidsregressionshypnose. Og hypnose er bestemt ikke den absolutte vej til sandheden! Man behøver blot at læse den advarsel, dr. Benjamin Simon skrev i indledningen til John G. Fullers bog »The Interrupted Journey« for at forstå dette. Den 20. oktober 1975 medvirkede dr. Simon i NBC-TV's Today Show, hvor han sagde: »...Det var fantasi, med andre ord en drøm. Bortførelsen fandt ikke sted.«

De kendte UFOloger Jacques Valleé og Allen Hynek fik mulighed for at undersøge dette forhold i en diskussion arrangeret af Chicago radiostationen WIND den 31. marts 1974, da de her havde mulighed for at interviewe Betty Hill og udveksle synspunkter med dr. Larry Garrett, hypnoseekspert fra Chicago. Da ordstyreren Ed Schwartz spurgte om regressionshypnose altid giver sandheden, svarede dr. Garrett: »Nej, det gør den ikke. Af og til bruger folk deres fantasi. Af og til er ting som disse opdigt fra enten ønsketænkning, fantasi eller drømme.«(5)

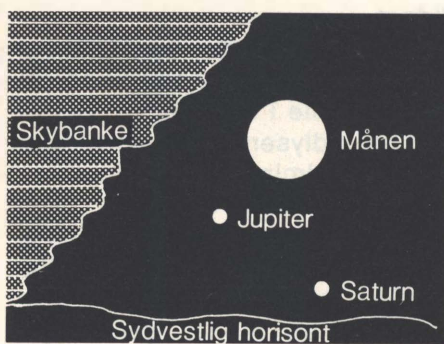
Et synspunkt, der bekræfter Hendrys undersøgelsesresultater. Han henviser også til et eksperiment udført i et hospital i Anaheim, Californien, af dr. W.C. McCall med assistance af to UFO-forskere, Alvin Lawson og John DeHerrera. I dette eksperiment søgte man gennem en annonce i en studenteravis efter frivillige (ulønnede), der havde et »kreativt sprogbrug«, fra lokale gymnasier m.m. Disse skulle foregive at have været bortført af et UFO, det vil sige, at de under hypnose ville blive opfordret til at fortælle om en opdigtet UFObortførelse. Deltagelse i dette eksperiment var udelukket for personer, der enten mente, de havde haft en UFO-observation eller syntes at være for godt inde i UFO-sagen.

Den største overraskelse fik forskerne nok, da hver af de 8 emner, der blev sat i en dyb trance, gav »en sammenhængende og spændende UFO-bortførelses beretning«, med forbløffende »let og ivrig fortællende fantasi«. Undersøgerne lagde mærke til, at alle deres frivillige var ivrige efter at spinde en farverig ende, en, der mindede om et virkeligt tilfælde fra litteraturen med et minimum af påvirkning fra hypnotisøren. Eksperimentet formaner os til at være forsigtige, da nogle af de detaljer, den »rigtig« bortførte giver under hypnose, kan være opdigtede, da det åbenbart er let at gøre sådan og dermed »tilfredsstille hypnotisøren«. (6)

Så det er slet ikke sikkert, at alle de detaljer, Betty Hill gav, kan accepteres som sandfærdige, som tidligere nævnt vedrørende mr. Paces teorier.(2) Og selv, hvis de er sandfærdige, er der stadig nogle dunkle punkter tilbage. Tag for eksempel Marjorie Fish stjernekortet.

Betty Hill lavede denne skitse af de lys, hun så på himlen.

Himmellegemernes positioner over White Mountains lige før midnat den 19. september 1961. (Positionerne er beregnet af Jean Meeus, Belgiens astronomiske sammenslutning).

NICAPs bulletin, »The UFO Investigator« fra maj 1973, fremhæver, at »psykologer sætter ligeledes spørgsmåltegn ved, hvor troværdig det kort, Betty Hill tegnede i 1964 (2½ år efter den rapporterede observation) under hypnose, kan være. Selv, hvis hun husker rigtigt, er det ikke sikkert, at det kort, hun formodentlig så, var tegnet så det viste de korrekte afstande mellem stjernerne. Fish' kort tager som udgangspunkt, at disse afstande er korrekte.«

Der kan gøres flere indvendinger. Marjorie Fish brugte kun 15 (16 incl. vores sol) af de 26 stjerner, Betty oprindelig tegnede. Der er også en markant forskel i de forskellige punkters position. Stjernen Nu-Phoenicis, hvor muligheden for liv også kan være til stede, blev ignoreret af Fish. Efter en længere undersøgelse opdagede en Charles Attenberg fra Elgin i Illinois, at fra et sted i den sydlige udkant af stjernebilledet Ophiuchus (Slangebæreren) kunne stjernerne i nærheden af vor egen sol ses som vist på Hill kortet. Attenberg kortet er meget mere nøjagtigt end Fish-kortet. Det identificerer 25 af de 26 viste stjerner. Humanoidernes hjemstavn ville så være ved stjernen Epsilon Indi...(7)

Konklusionen synes at være tydelig: Et antal vilkårligt anbragte punkter kan altid identificeres som en del af det stjernekort, der er udsøgt til formålet og hvor afvigelser i de indbyrdes retninger og afstande er mindre væsentlige.

Stimulus

Ved den Første Internationale UFO Kongres arrangeret af BUFORA i London i 1979 blev et »UFO« defineret som »Den stimulus, der forårsager en UFO-rapport«. Hvad var stimulus i Hill sagen? Robert Sheaffer, amerikansk amatørastronom, gav i 1976 svaret (7). Han undersøgte hvilken position himmellegemerne havde om natten den 19. september 1961 over New Hampshire.

»...På det tidspunkt« — skriver han — »stod månen i nærheden af stjernebilledet Sagittarius (Skytten) og Capricornus (Stenbukken). På den omtalte del af himlen var der ingen iøjnefaldende klare stjerner synlige. Den nat var to klare planeter til gengæld synlige få grader fra månen. Saturn var lige under Månen, og Jupiter, som er meget klarere, var over Saturn og til venstre for månen. Betty Hill så først månen og Saturn. Vejrmeldingerne fra denne særlige nat viste, at vejret langsomt klarede op, og at en skybanke langsomt drev bort. Så Betty kunne endnu ikke se den klare planet Jupiter, da den stadig var skjult af skyerne. Pludselig kom Jupiter, som hun så kaldte et rumskib og ikke en planet, til syne. Vi må lige huske, at Betty ikke

kiggede på himlen et kort øjeblik, hendes observation varede omkring 30 minutter. Havde der virkeligt været et ukendt objekt på himlen, ville Betty have set tre klare objekter i området omkring månen. Hun så kun to! Dette viser, at Betty antog planeten Jupiter for at være et UFO . . .« (se figurerne side 40).

Konklusion

Betty og Barney Hill havde virkelig en mærkelig personlig oplevelse. På deres ensomme rejse gennem natten havde de en pludselig og uventet observation af planeten Jupiter, hvilket startede et følelsesmæssig drama. Der er meget tydelige symptomer på dette. De udførlige undersøgelser, de forskellige akter i denne sag, såsom Fish stjernekortet og reticulanernes fysiologi, har været udsat for, synes at være meningsløse, da de er baserede på tvivlsomme data.

Referencer:

1. Peter Hill, Statistical method and transient phenomena, Journal TAP 1 (3) side 70, 1980
2. Anthony Pace, The Zeta Reticulans, Journal TAP 1 (3) side 61-66, 1980
3. Berthold Eric Schwarz, Talks with Betty Hill, Flying Saucer Review 23 (2) side 16-19, 23 (3) side 11-14, 31, 23 (4) side 28-31
4. Allan Hendry, The UFO Handbook, side 137-138, Doubleday, New York 1979.
5. J. Allen Hynek og Jacques Valleé, The Edge of reality, side 89-91, Henry Regnery, Chicago, 1975.
6. Allan Hendry, op. cit. side 177-179.
7. Jean-Marie Gantois, Ontmoeting van de derde soort, Hill' UFO INFO (SPW) 2 (7) side 18-23 og i UFO INFO (GESAG) 13 (53) side 19-23, begge september 1978.

Kilde:
Journal TAP vol. 2, s. 8, 9 og 12.
Oversat af Flemming Rasmussen

Køb af UFO-NYT

Har nogen af læserne ældre årgange af UFO-NYT til salg? I så fald vil jeg gerne købe de numre, som er opført nedenfor.

1958: november, december.
1959: januar, februar, marts, april, juni, juli, august, september, oktober, november, december.
1960: maj, august, september, november.
1961: april, juli, okt., nov.
1962: november, december.
Hele årgange af: *1963, 1964, 1965, 1966, 1971.*

Køb af UFO-Aspekt

Når det gælder UFO-Aspekt så mangler jeg følgende årgange: 1968, 1969, 1970, 1971, 1972, 1973, 1974, 1975, 1977, 1978.

Skriv og fortæl hvor mange blade du har, og hvor meget du skal have pr. stk. eller totalt.
Min adresse er:

Olgar Karsten O. Midtgård
Boks 16
N. 6224 Hundeivik, Norge

Sommerferie med indhold:

UFO '83 – Sommerseminar om UFOer

Vel mødt til en uge med samvær og et spændende program:

Lørdag den 23. juli:
Eftermiddag:
Indkvartering af fastboende deltagere.

Kl. 19.45:
»UFO-sagen - Udfordring eller Myte?«
Paneldebat med følgende deltagere:
Peter A. Hansen, formand for SUFOI. — Henrik Ø. Larsen, kontaktperson, FUFOS. — Ib Laulund, medarbejder ved UFO Kontakt.
Per Borgaard, redaktør. — Flemming Falkenberg Olsen, stud. theol.
Willy Wegner, bibliotekar.

Søndag den 24. juli:
Kl. 14.00—16.00:
Studiegruppearbejde
»Introduktion til UFO-sagen« ved Torben Birkeholm og Per Andersen, SUFOI.
»Videnskabelig metodik i UFO-sagen«. ved Lars K. Lassen, SUFOI.

Kl. 19.45:
»Nedstyrtninger af Tredie Grad«
Foredrag ved Flemming Ahrenkiel, UFO-NYTs redaktion.

Mandag den 25. juli:
Kl. 10.30—11.30:
Forevisning af videofilm
TV-Aktuelt, 23-6-1977 om UFOer.

Kl. 14.00:
»UFO Forskning«
Foredrag ved Lars K. Lassen, SUFOIs Efterforskningsafdeling.

Kl. 19.45:
»Svensk UFO Forskning«
Foredrag ved Christer Nordin, Riksorganisationen UFO-Sverige.

Tirsdag den 26. juli:
Kl. 14.00—16.00:
Studiegruppearbejde, fortsættelse.

Kl. 19.45:
»Er der politik i UFO-sagen?«
Foredrag ved Willy Wegner, bibliotekar.

Onsdag den 27. juli:
Kl. 10.30—11.30:
Forevisning af videofilm
Døvefilm om UFOer, februar 1979 (delvis tekstet).
NATEK, 6-9-1978, »UFOer - Fantasi eller Virkelighed«.

Kl. 14.00:
»UFO-sagen, UFO-kulter og Nyreligiøsitet«
Foredrag ved stud. theol. Flemming Falkenberg Olsen.

Kl. 1945:
»UFOernes Sociale Effekter«
Foredrag ved redaktør Per Borgaard.

Torsdag den 28. juli:
Kl. 14.00—16.00:
Studiegruppearbejde, afslutning.

Kl. 19.45:
»UFO Fotos«. Foredrag ved Kim Møller Hansen, SUFOIs Fotoafdeling.

Fredag den 29. juli:
Kl. 19.45:
Afslutning af UFO '83.
Resultater fra studiegrupperne. Uddeling af UFO-legatet 1983. Evaluering af seminaret. Fastlæggelse af stedet for UFO '84.
Herefter: Fest for de fastboende.

En aften i ugen efter aftenforedraget:
»En Rundtur på Nattehimlen«. Foredrag ved Ole J. Knudsen, SUFOIs Alarmcentral. Foredraget vil foregå udendørs. Datoen fastlægges efter vejrforholdene.

Sted: UFO' 83 bliver afholdt ved Hadsten Højskole (nord for Århus) i perioden fra den **23. til den 29. juli 1983.**

Pris: En uges ophold med fuld kost koster kr. 790,- pr. person og et døgns ophold med fuld kost koster kr. 130,- pr. person (indkvartering på dobbeltværelser). Entré til et enkelt foredrag koster kr. 15,- og for samtlige foredrag kr. 75,-.

Yderligere oplysninger: Detaljeret program kan bestilles hos Per Andersen, Grøfthøjparken 155, 2.th., 8260 Viby.

Ret til ændringer i programmet forbeholdes.

NYT OM SUFOI

Til og fra medlemmerne

»Til og fra medlemmerne« bringer med jævne mellemrum omtale af begivenheder i SUFOI. Rubrikken kan også opfattes som læsernes talerør. Al henvendelse »Til og fra . . . .« bedes rettet til SUFOI, Postbox 6, 2820 Gentofte.

Hvornår udkommer UFO-NYT

Engang imellem får vi i redaktionen breve fra læsere, der spørger: hvornår udkommer UFO-NYT egentlig? — eller der kommer en lille bemærkning om bladets uregelmæssige udgivelsestidspunkter. UFO-NYT er nu 25 år gammelt, og der har igennem al den tid været mange mennesker, der har bidraget med stof og arbejdskraft i den gode sags tjeneste. Sådan er det også i dag.

SUFOI består af en skare passive og aktive medlemmer, den sidste del har frivilligt påtaget sig det store arbejde med ulønnet at informere resten af medlemmerne af foreningen om UFO-sagens mange meninger og hændelser. Og det foregår blandt meget andet gennem medlemsbladet UFO-NYT. Når man så synes at UFO-NYT igen er forsinket, skal man tænke på, at de mennesker, der står bag foreningen og dermed også UFO-NYT, udfører alt arbejdet i fritiden; så tidsterminer *kan* engang imellem overskrides. Redaktionen stiler mod en omtrentlig udgivelsesdato omkring den 15. i ulige måneder, men disse datoer er *kun vejledende*. Jeg forstår godt, at det kan være irriterende at vente på UFO-NYT, men jeg forsikrer alle læserne om, at der ikke i SUFOI tilsigtes unødige forsinkelser af bladet.

På redaktionens vegne
Henrik Pedersen

P.S.: Når vi i redaktionen ser de udenlandske blades ofte månedlange forsinkelser, er vi faktisk lidt stolte af den kontinuitet, der er i UFO-NYTs udgivelsesdatoer.

Jubilæumsudstillingen i Aalborg

SUFOIs 25-års jubilæum blev markeret i UFO-NYT nr. 6, 1982 og ved en uformel reception i København i december. Da foreningens lokalafdeling, SUFOI-Aalborg kunne fejre sit 10-års jubilæum kort efter nytår 1983, blev det besluttet at slå de to begivenheder sammen i en stor jubilæumsudstilling.

Aalborg kommune stillede gratis Aalborghallens garderobegade til rådighed fra den 5. til den 13. februar 1983. På den måde lykkedes det at få plads til hele SUFOIs plancheudstilling — for første gang siden den var opstillet i Københavns rådhushal.

Aalborg kommunes borgmester Kaj Kjær sagde ja til at foretage den officielle åbning af udstillingen og bevilgede samtidig kr. 1.000,- til fremstilling af lokalt udstillingsmateriale. Med hjælp fra de fleste af SUFOIs afdelinger, og ved en stor indsats af lokale medlemmer, lykkedes det at få fremstillet 6 helt nye plancher med eksemplarer på nordjyske observatio-

(Foto: Peter Jan Jensen)

Borgmester Kaj Kjær, Aalborg, holder åbningstalen.

ner — heriblandt flere, der ikke tidligere er offentliggjort. UFO-NYTs læsere vil senere få lejlighed til at studere disse observationer her i bladet.

I alt var der ophængt 135 plancher, der behandlede et meget bredt spektrum af UFO-fænomenerne og SUFOIs forskning. Desuden var der i den ene ende af lokalet opstillet en »biograf« med 70 siddepladser, hvor publikum kunne følge et helt nyt lysbilled-foredrag med tekst indtalt på bånd. Foredraget varede 25 minutter og var baseret på SUFOIs nye dias-serie, udarbejdet af Kim Møller Hansen.

Den nordjyske presse omtalte arrangementet på forhånd — bl.a. bragte regionalradioen et kvarters indslag, hvor SUFOIs næstformand Torben Birkeholm blev interviewet om foreningens arbejde og fik lejlighed til at

(Foto: Peter Jan Jensen)

Torben Birkeholm, SUFOI, overrækker borgmesteren en indbundet årgang af UFO-NYT.

Torben Birkeholm »læser højt« for Jann E. Nielsen, Lene Luther og Freddy Nielsen, SUFOI-Aalborg.

(Copyright: Viggo Kragmann)

(Foto: Torben Birkeholm)

Et kig ned langs garderobegaden med de mange plancher.

kommentere nordjyske UFO-observationer.

På åbningsdagen den 5. februar bragte Aalborg Stiftstidende en helsides artikel med omtale af udstillingen og de mest interessante lokale UFO-observationer. Denne omtale var stærkt medvirkende til det store besøg på udstillingen og den store interesse for UFO-fænomenerne, der fulgte.

Åbningsdagen var forbeholdt de indbudte gæster, og trods en mindre snestorm mødte de fleste op til det officielle arrangement. Blandt gæsterne sås repræsentanter for politi, militær og andre offentlige myndigheder og institutioner, der i tidens løb har bistået SUFOI-Aalborg. Pressen var mødt talstærkt frem, og mange tidligere og nuværende medlemmer havde fundet vej til Aalborghallen.

Borgmester Kaj Kjær holdt en kort tale, hvori han udtrykte stor interesse for emnet og bl.a. omtalte en UFO-observation i familien fra 1972. Han ønskede foreningen tillykke med jubilæet og erklærede udstillingen åben.

Torben Birkeholm, SUFOI, gennemgik derefter foreningens historie og formål, og beskrev kort lokal-afdelingens arbejde. Han omtalte bl.a. myndighedernes og pressens åbenhed og tillid, der har medvirket til lokal-afdelingens fremgang i de senere år. Det blev også fremhævet, at der skal langt flere ressourcer til for at kunne trænge dybere ned i UFO-fænomenernes gåde, men at det frivillige arbejde i SUFOI er det første skridt på vejen.

Talen sluttede med overrækkelse af en specielt indbunden udgave af UFO-NYT, årgang 1982, til borgmester Kaj Kjær, som en ringe tak for hjælpen.

De indbudte gæster fik derefter lej-

(Foto: Peter Jan Jensen)

En »ægte« flyvende tallerken fandt vej til afdelingen for fup og svindel.

Jubilæumsudstillingen flytter til VOJENS

Vi får hele jubilæumsudstillingen herned fra Aalborg, hvor den vil blive stillet op i

»Huset«, Danmarksgade 8, Vojens
2.-10. april 1983

I forbindelse med åbningen vil der foregå en lukket officiel åbning den 2. april kl. 13.00 med specielt indbudte gæster, såsom borgmester, flyvevåben, politi, formand og/eller næstformand for SUFOI og mange andre. — Hvem der helt nøjagtigt vil være til stede ved den officielle åbning er endnu uvist, men vil fremgå af dagbladsannonceringen. Ligeledes er lokalradioen inviteret, og arrangementet vil blive nævnt jævnligt i en udsendelse kaldet »arrangements-kalenderen« før og under udstillingen.

Den officielle åbning varer ca. 2 timer, hvorefter dørene vil blive slået op på vid gab for alle.

Lørdag den 2. april om aftenen har vi planlagt en paneldebat fra kl. 20 til kl. 23.00, startende med et kort lysbilledforedrag, og dernæst paneldebat med deltagelse af specielt indbudte. Helt præcist hvem deltagerne bliver, ved vi ikke endnu.

Og så kører udstillingen deruda', indtil den afsluttes den 10. april med **et stort offentligt lysbilledforedrag**, der starter kl. 20.00.

Åbningstiderne på udstillingen vil være som følger:

Hverdage fra kl. 14.00 til 17.00 og fra kl. 18.30 til 22.00.
Lørdage fra kl. 13.00 til 22.00. (Den 2/4 dog først fra kl. 15.30)
Søndage fra kl. 13.00 til 20.00.

Under hele udstillingen vil der kontinuerligt køre et 25 min. lysbilledforedrag (det fra Aalborg) og der kan købes kaffe og vand.
Der vil også blive solgt stickers, bøger og andet stof om emnet.

Og hvad vil vi så med udstillingen? Jo, vi ønsker at give vores skærv til overfor offentligheden at fastslå 25 året for SUFOIs start, samt at påpege, at SUFOIs »vugge« ikke er helt slået af alderdom, men stadig er i stand til at fostre interesserede og aktive ufologer. Vi håber, at mange af de, der ikke nåede til Aalborg vil finde det umagen værd at lægge turen rundt omkring Vojens, og kigge indenfor på udstillingen, hvor der hele tiden vil være folk til stede til at besvare spørgsmål eller demonstrere det udstillede udstyr, eller bare til at skænke en veltillavet kop kaffe.

Vi ses på SUFOIs jubilæumsudstilling i Vojens!

(Foto: Peter Jan Jensen)

Trængsel ved afdelingen med danske UFO-rapporter.

lighed til at nyde en beskeden forfriskning og se nærmere på udstillingen. Mange benyttede lejligheden til at få en snak med SUFOIs medarbejdere ved informationsbordet. Andre studerede UFO-bøger og tidsskrifter fra hele verden, der var udstillet i glasmontre. Også forskelligt udstyr til rapportoptagelse, SUFOIs geigertæller og UFO-detektoren blev taget nærmere i øjesyn.

Det officielle arrangement blev afsluttet med et lysbilledforedrag »Analyser af UFO-fotos« ved Torben Birkeholm. Forskellige eksempler på formodede UFO-fotografier blev gennemgået, og analyseresultater fra SUFOIs foto-konsulenter blev fremlagt sammen med amerikanske computer-undersøgelser fra Ground Saucer Watch.

Dagen efter blev udstillingen besøgt af over 700 mennesker, og SUFOIs medarbejdere havde travlt med at besvare spørgsmål, demonstrere UFO-detektoren, passe lysbilled-apparat og båndoptager — og i det hele taget sørge for, at de mange gæster fik mest muligt ud af deres besøg.

Mange værdifulde kontakter blev knyttet i hele ugen, og alt i alt var der tale om et yderst positivt arrangement. Samtidig med udstillingen i Aalborghallen var nogle få plancher ophængt i Medborgerhuset, Aalborg, hvor der blev orienteret om lokalforeningens arbejde og rapportindsamlingen.

Det heldige resultat i Aalborg følges op, idet planche-udstillingen opsættes i Sønderborg i marts måned i mindre udgave. Og allerede i april kan udstillingen igen vises i sin helhed — denne gang i Vojens.

Tobi

NOTITSER

Kort fortalt

Under denne overskrift bringes løst og fast - herunder også avisnotitser, som vi ikke altid har haft mulighed for at undersøge nærmere. red.

UFO-observation

Et UFO (uidentificeret flyvende objekt) blev set i ca. 20 min. i går fra kl. 05.40. Adskillige indbyggere i otte områder af landet, inklusiv Seoul, Pusan og Taegu, beretter, at de så objektet.

Ca. 30 personer fra Pusan fortalte til den lokale radiostation, at de omkring kl. 06.00 så et flyvende objekt med en facon som en paddehat og på størrelse med en bybus i nærheden af Yongson-dong 3-ka, Yongdo-ku.

De fortalte, at det flyvende objekt forsvandt i retning af Ulsan. De mente tillige, at det udsendte et klart hvidt lys, og at det var lydløs.

Lignende beretninger kom fra indbyggerne i Taegu, Seoul og Kangnung.

Min Yong-ki, chef for det nationale observatorium sagde: »Jeg gætter på, at det rapporterede UFO blot var en satellit, der passerede landet.«

Korea Times (Seoul, Korea) onsdag den 13. oktober 1982

UFOer observeret i Indonesien

Jakarta (AFP-Jiji) — En forhenværende pilot fra flyvevåbenet fortalte, at han så to flyvende tallerkner svæve over Galunggung vulkanen på Vestjava sent om aftenen den 22. juli.

(Forhenværende) Oberstløjtnant J. Sumarsono, 66, fortalte til Daily Terbit (solopgang), at han om aftenen så de strålende rød-gule objekter nærme sig med en høj hastighed fra Jakarta området og svæve i omkring 10 min. over den stadig aktive Galunggung vulkan, før de hurtigt forsvandt.

Mainichi Daily News, torsdag den 5. august 1982.

Endnu en jubilæums-hilsen

Telegram, dateret 17/12-82
Hjertelige lykønskninger med 25 års jubilæet sendes af

CENAP MANNHEIM

Ny-opdaget partikel

Europæiske atomforskere har opdaget en ny partikel, som fysikerne har været på jagt efter de sidste 25 år. Opdagelsen betegnes som den største triumf nogen sinde for europæisk højenergi-fysik. Den har desuden bragt Europa flere skridt foran USA i atomforskningen.

Opdagelsen er gjort i Schweiz af den fælleseuropæiske organisation for atomforskning, CERN, og en dansk forskergruppe har været direkte involveret i opdagelsen. Danmark betaler hvert år 75 mill. kr. til arbejdet i CERN.

— Opdagelsen er resultatet af en fremsynet europæisk forskningspolitik, siger den teoretiske fysiker Benny Lautrop, der er udstationeret ved CERN fra Niels Bohr Institutet. — Alle medarbejdere ved CERN er præget af en sydende begejstring. Opdagelsen betyder, at vi er kommet drømmen om at forstå naturen som et hele betydelig nærmere.

Den nyopdagede partikel er en af fire subatomare partikler, der tilsammen menes at være ansvarlige for de kræfter, der optræder i universet. Partiklen, der kaldes 'W partiklen', menes at udløse en række forskellige tildragelser i naturen som radioaktivitet og den første del af den fusion, der skaber stjernerne.

I 1960erne lancerede fysikerne Glashow, Salam og Weinberg en teori om, at de fire kendte kræfter i naturen i virkeligheden er dele af den samme urkraft. Det drejer sig om tyngdekraften, den elektromagnetiske kraft, den såkaldte 'stærke' kraft og en fjerde 'svag' kraft.

Denne 'svage' kraft var kun kendt som en teoretisk størrelse, der fik betegnelsen 'W' (weak). Men nu har forskerne ved CERN fundet denne svage 'W partikel', der bekræfter teoriens gyldighed.

— Vores opdagelse beviser, at de fire forskellige kræfter i naturen blot er forskellige sider af den samme urkraft, siger Benny Lautrop. — Opdagelsen har først og fremmest erkendelsesmæssig betydning. Men den betyder også, at mange alternative teorier kan lægges på hylden. Vores forståelse af universet er kommet et stort skridt fremad.

Benny Lautrop mener, at opdagelsen kan resultere i en Nobelpris.

Af Susanne Nielsen
Politiken 7/2-83

UFOer. . . JA!

. . . men Pravda siger NJET!

Af Tom Day

»Uvidenhed skaber de fremmede, hvis besøg mystificerer lettroende mennesker.« Sådan var konklusionen på en artikel i Pravda (sandheden) den 2. marts 1980.

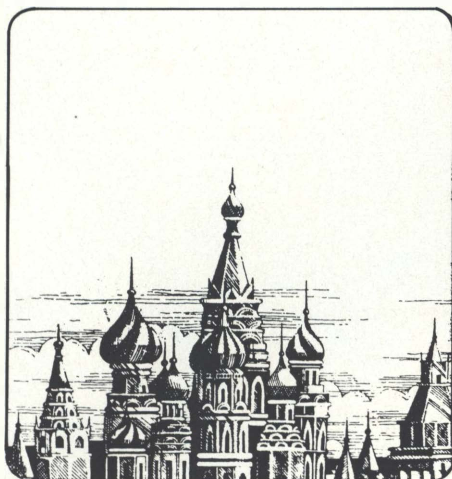
Som hovedargument brugte artiklens forfatter V. Gubarev følgende: Størstedelen af de mystiske lys, der ses på himlen, er »optiske fænomener«. Nogle af disse er uidentificerede naturlige fænomener såsom kuglelyn. Andre er menneskeskabte og kan være satellitter og »atmosfærisk forurening«.

Kunne nogle af de uidentificerede lys være rumskibe bemandede med udenjordiske intelligenser? Det er der intet bevis på. Disse teorier opstår kun, når nogle mennesker »forsøger at foretage en seriøs undersøgelse«, på samme måde som grupper, der analyserer uregelmæssigheder i atmosfæren, og er kun »en jagt på sensationer«. Disse vilde teorier luftes af de let- og godtroende.

Forfatter Gubarev fortæller endvidere, at artiklen blev skrevet og offentliggjort efter ønsker fra adskillige sovjetborgere, som mente at Pravda skulle bruge sin autoritet og imødegå et illegalt manuskript, som cirkulerer privat i Sovjet Unionen. Dette manuskript er ikke tilstrækkeligt identificeret til, at man med sikkerhed kan sige, om det er Felix Zigels »foredrag«, der første gang blev sat i omløb i 1976, Der er også den mulighed, at der på nuværende tidspunkt i al hemmelighed cirkulerer flere manuskripter.

Hvad der end er årsagen, var den typiske reaktion fra en, der havde læst manuskriptet, følgende henvendelse til Pravda: »Jeg har modtaget nogle maskinskrevne materialer... (som) påstår, at udenjordiske væsener er landet på Jorden... Jeg anmoder Jer indtrængende om at se på dette spørgsmål. Det skal gøres, så rygtet ikke ophidser eller skræmmer lettroende mennesker.«

Denne læser tror helt sikkert, at manuskriptet er fantasi. Henvendelsen var ikke »Jeg anmoder Jer indtrængende til at undersøge om der er noget sandfærdigt i det maskinskrevne materiale. I stedet for beordrer brevskriveren næsten Pravda til at dementere det uofficielle materiale.

Andre troede også, at det maskinskrevne materiale var et falsum. I hvert fald gik denne formodning igen i alle de henvendelser, der blev bragt i artiklen.

Fælles for alle disse læsere var deres tillid til, at Pravda ville være enig med dem. Deres tillid kunne ikke være placeret et bedre sted, da det sovjetiske kommunistpartis avis på en utvetydig måde manede enhver tro på udenjordisk besøgende i jorden. Den fremgangsmåde Pravda anvendte, var at en kammerat spørgende skriver: »Sig at det ikke er sådan«, og Pravda svarer imødekommende: »Det er ikke sådan.«

Artiklen er lang og indeholder mere end dette resume af de vigtigste punkter. Den interesserede læser vil i »Current Digest of the Sovjet Press«, vol. 32, nr. 9, april 1980 på engelsk finde »UFOer, fremmede? — Videnskaben siger nej.« En omhyggelig gennemlæsning vil afsløre adskillige mærkelige oplysninger i stil med »uvidenhed skaber de fremmede«, som citeret tidligere.

Et spørgsmål, som indirekte stilles af artiklen, er: »Hvor langt er man i USSR kommet med undersøgelserne af UFO-rapporterne?« Spørgsmålet dukker op, da forfatteren Gubarev citerer V.V. Migulin, medlem af det sovjetiske Videnskabernes Akademi, for en oplysning om, at Akademiet »ikke har et eneste håndgribeligt bevis på observationer.« Måske bliver alle rapporterne ekspederet direkte til den gruppe, der studerer kuglelyn og andre atmosfæriske fænomener, og V.V. Migulin er uvidende om deres eksistens. Måske definerer V.V. Migulin »beviser« så snævert, at hvis »M. Zekhov siger, han så en metallisk skive flyve over Leningrad midt på dagen,« afvises dette af den grund, at det skulle være ensbetydende med, at »der *var* en metallisk skive over Leningrad midt på dagen.« En anden mulighed er, at medlemmerne af det sovjetiske Videnskabernes Akademi er uenige i spørgsmålet om de udenjordiske besøg, og forfatter Gubarev kun citerer et medlem, hvis tro og fordomme harmonerer med artiklens forfatters.

Hvor langt er man kommet med at analysere UFO-rapporter i Sovjet? Artiklen i Pravda stiller spørgsmålet, men giver ikke svaret. Derimod gentages det i artiklen, at der endnu ikke officielt findes bevis på, at udenjordiske intelligenser besøger Jorden.

Oversættelse
Flemming Rasmussen

Kilde:
The Apro Bulletin, vol. 28, nr. 12, juni 1980.

Også til forårets observationsture:

SUFOIs detektor!

Skandinavisk UFO Information kan nu igen levere den hidtil udsolgte detektor MFI-6. MFI-6 er en detektor, der kan opdage små ændringer i magnetfeltet - ændringer, der ofte er formodet at optræde ved ufo-forekomster. Således kaldes detektoren også for en ufo-detektor.

Detektoren har en lang række enestående karakter-træk . . .

- *Er fuldt elektronisk med en spole som sensorenhed.*
- *Har en følsomhed på 500 μT/s.*
- *Afgiver ved alarm en summende lyd.*
- *Er transportabel — med en størrelse på 13 × 6 × 3 cm.*
- *Har afbryder — og stik til ekstra-udstyr.*
- *Har et fantastisk lavt strømforbrug — fungerer ca. 1 år på et normalt 9V batteri, der let kan udskiftes.*
- *Er udviklet og produceret af kvalificeret personel i SUFOI.*

Ved køb leverer SUFOI . . .

- *En færdigmonteret og aftestet detektor.*
- *Batteri monteret i detektoren.*
- *Et stik til brug ved tilslutning af ekstra-udstyr.*
- *Udførlig vejledning for detektoren og placeringen af denne.*
- *Tekniske specifikationer.*
- *Alarm-skemaer.*

Endvidere kan SUFOI som ekstra-udstyr levere . . .

- *En ekstra kraftig summer, der nemt kan tilsluttes detektoren.*

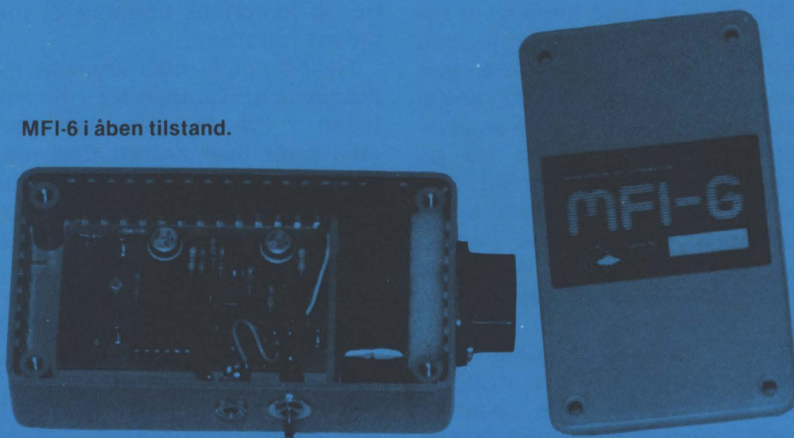
SUFOIs detektor MFI-6.

Detektoren MFI-6 koster
kun kr. 220,-
— den laveste pris på en elektronisk detektor på det danske marked.

Den eksterne summer, som SUFOI leverer som ekstra-udstyr, koster **kun kr. 49,-.**

Bemærk venligst de mindre prisstigninger. Detektoren og/eller ekstern summer bestilles lettest ved at indbetale beløbet + **kr. 10,00** (ekspedition/porto) til giro 9 11 77 25. SUFOI, Postbox 6, 2820 Gentofte.
Husk at skrive på modtagerdelen, hvad der bestilles.

MFI-6 i åben tilstand.

Ekstern summer, der også leveres af SUFOI.

